Sfântul ierarh Dionisie din Zakynthos

(17 decembrie / 24 august)

Sfântul Dionisie este protectorul insulei Zakynthos, fiind născut aici în 1547. Părinţii săi s-au îngrijit să primească o educaţie aleasă şi fiind înstăriţi, i-au angajat un profesor care îi preda italiana, latina şi greaca veche, dar şi cursuri de teologie. Îndrăgind viaţa călugărească, a intrat în mănăstire; râvnitor spre cele sfinte şi evlavios, a fost găsit vrednic de a fi hirotonit episcop, întâi al Aeginei, apoi al Zakynthosului şi Strofadelor. Smerit fiind însă, a părăsit scaunul episcopal la o vreme şi s-a reîntors la nevoinţa din chilie. În anul 1622, în 17 decembrie, a trecut la Domnul şi a fost înmormântat după dorinţa sa în biserica Sfântul Gheorghe Strofades, locul în care a fost hirotonit preot. După trei ani, trupul său a fost găsit neputrezit şi izvorând bună-mireasmă şi apoi mutat în biserica ce îi poartă numele, con-

struită în anul 1708 în cinstea lui. Sfântul Dionisie este socotit un sfânt al dragostei şi iertării, o pildă de iubire şi nejudecare a aproapelui. Este sărbătorit de două ori pe an: pe 24 august (ziua mutării moaştelor sale) şi pe 17 decembrie (ziua trecerii sale la Domnul).

Index

Acatistul Sfântului Dionisie din Zakynthos 3
Rugăciune către Sfântul ierarh Dionisie din Zakynthos 14
Viaţa Sfântului Dionisie de Zakynthos 16
Viaţa Sfântului Dionisie, episcopul Eghinei 21
Silviu Cluci - Moaştele Sfântului Dionisie din Zakynthos 24
Minunile Sfântului Dionisie de Zakynthos 27
”Ce s-a întâmplat atunci nu poate nimeni să descrie” – din minunile Sfântului Dionisie 36
„Ce să facă Maica Domnului cu uleiul, să facă de mâncare?” 39
Împărtășirea cu Trupul și Sângele lui Hristos întoarce un tânăr din pragul morții 42
Cărţi despre Sfântul Dionisie 45
Silvia Moian - Sfântul Dionisie din Zakinthos 47
Pr. Silviu Cluci - Icoana Maicii Domnului „Pantonhará” din Zakynthos 50
Sfântul Dionisie din Zakynthos - Jurnal de vacanţă 53
Pr. Silviu Cluci - Biserica Sfântului Dionisie din Zakynthos 62
Silviu Cluci - Mănăstirea Strofadelor şi a Sfântului Dionisie din Zakynthos 66
Mănăstirea Strofadelor - Zakynthos, Grecia (galerie foto) 68
Silviu Cluci - Muzeul Mănăstirii Strofadelor din Zakynthos 71
Icoane 77

Acatistul Sfântului Dionisie din Zakynthos

Rugăciunile începătoare

În numele Tatălui, şi al Fiului şi al Sfântului Duh. Amin.

Slavă Ţie, Dumnezeul nostru, Slavă Ţie !
Slavă Ţie, Dumnezeul nostru, Slavă Ţie !
Slavă Ţie, Dumnezeul nostru, Slavă Ţie !

Împărate ceresc, Mângâietorule, Duhul Adevărului, care pretutindenea eşti, şi toate le implineşti, Vistierul bunătăţilor şi Dătătorule de viaţă, vino şi te sălăşluieşte întru noi, şi ne curăţeşte pe noi de toată intinăciunea, şi mântuieşte, Bunule, sufletele noastre.

Sfinte Dumnezeule, Sfinte tare, Sfinte fără de moarte, miluieşte-ne pe noi.
Sfinte Dumnezeule, Sfinte tare, Sfinte fără de moarte, miluieşte-ne pe noi.
Sfinte Dumnezeule, Sfinte tare, Sfinte fără de moarte, miluieşte-ne pe noi.

Slavă Tatălui şi Fiului şi Sfântului Duh. Şi acum şi pururea şi în vecii vecilor. Amin.

Preasfântă Treime, miluieşte-ne pe noi;
Doamne, curăţeşte păcatele noastre;
Stăpâne, iartă fărădelegile noastre;
Sfinte, cercetează şi vindecă neputinţele noastre, pentru numele Tău.

Doamne, miluieşte !
Doamne, miluieşte !
Doamne, miluieşte !

Slavă Tatălui şi Fiului şi Sfântului Duh. Şi acum şi pururea şi în vecii vecilor. Amin.

Tatăl nostru, care eşti în ceruri, sfinţească-se numele Tău, vie împărăţia Ta, facă-se voia Ta precum în cer aşa şi pe pământ. Pâinea noastră cea spre fiinţă dă-ne-o nouă astăzi. Şi ne iartă nouă greşalele noastre, precum şi noi iertăm greşiţilor noştri. Şi nu ne duce pe noi în ispită, ci ne izbăveşte de cel rău. Că a Ta este Împărăţia şi puterea şi slava, a Tatălui şi a Fiului şi a Sfântului Duh, acum şi pururea şi în vecii vecilor. Amin.

Miluieşte-ne pe noi, Doamne, miluieşte-ne pe noi, că nepricepându-ne de nici un răspuns, această rugăciune aducem Ţie, ca unui Stăpân, noi, păcătoşii robii Tăi, miluieşte-ne pe noi.

Slavă Tatălui şi Fiului şi Sfântului Duh.

Doamne, miluieşte-ne pe noi, că întru Tine am nădăjduit; nu Te mânia pe noi foarte, nici pomeni fărădelegile noastre, ci caută şi acum ca un Milostiv şi ne izbăveşte pe noi de vrăjmaşii noştri, că Tu eşti Dumnezeul nostru şi noi suntem poporul Tău, toţi lucrul mâinilor Tale şi numele Tău chemăm.

Şi acum şi pururea şi în vecii vecilor. Amin.

Uşa milostivirii deschide-o nouă,binecuvântată Născătoare de Dumnezeu, ca să nu pierim cei ce nădăjduim întru tine, ci să ne mântuim prin tine din nevoi, că tu eşti mântuirea neamului creştinesc.

Crezul

Cred Într-Unul Dumnezeu, Tatăl Atoţiitorul, Făcătorul cerului şi al pământului, al tuturor celor văzute şi nevăzute.
Şi întru Unul Domn Iisus Hristos, Fiul lui Dumnezeu, Unul-Născut, care din Tatăl S-a născut, mai înainte de toţi vecii. Lumină din Lumină, Dumnezeu adevărat din Dumnezeu adevărat, Născut, nu făcut, Cel de o fiinţă cu Tatăl, prin care toate s-au făcut.
Care pentru noi oamenii şi pentru a noastră mântuire.S-a pogorât din ceruri Şi S-a întrupat de la Duhul Sfânt şi din Maria Fecioara Şi S-a făcut om.
Şi S-a răstignit pentru noi în zilele lui Pilat din Pont, Şi a pătimit şi S-a îngropat.
Şi a înviat a treia zi după Scripturi .
Şi S-a suit la ceruri şi Şade de-a dreapta Tatălui. Şi iarăşi va să vină cu slavă, să judece viii şi morţii, A cărui Împărăţie nu va avea sfârşit.
Şi întru Duhul Sfânt, Domnul de viaţă Făcătorul, care din Tatăl purcede,
Cela ce împreună cu Tatăl şi cu Fiul este închinat şi slăvit, care a grăit prin prooroci.
Întru-una Sfântă Sobornicească şi apostolească Biserică,
Mărturisesc un botez întru iertarea păcatelor,
Aştept învierea morţilor şi viaţa veacului ce va să fie. Amin !

Condacul 1

Cu flori de cântări împodobim prea cinstită prăznuirea ta, Sfinte Dionisie, căci din florile gândurilor dumnezeieşti împletindu-ţi cununa înţelepciunii, de alunecarea în păcatul lui Adam te-ai izbăvit şi în raiul înţelegător al inimii ai săltat cu gând smerit în cântări îngereşti de: ***Aliluia!***

Icosul 1

Din pământul cel binecuvântat de rugăciune al familiei tale ai răsărit ca o mlădiţă smerită; fiind adăpat cu apele cele dulci ale înţelepciunii celei de sus, ca un nor înţelegător ai slobozit apa cunoştinţei de Dumnezeu, iar acum veseleşti inimile cele însetate de mântuire, ale celor ce îţi aduc picături de laude ca acestea:
Bucură-te, mlădiţă binecuvântată cu darurile Cuvântului;
Bucură-te, pom duhovnicesc lângă izvoarele Duhului;
Bucură-te, fiu prea iubit hrănit cu înţelepciunea Tatălui;
Bucură-te, porumbel cunoscător al tainelor cereşti;
Bucură-te, stea ce împodobeşte cerul Bisericii cu razele minunilor;
Bucură-te, vas primitor al mierii înţelepciunii din Sfintele Scripturi;
Bucură-te, căci părinţii Bisericii ţi-au fost prieteni din copilărie;
Bucură-te, căci limbile străine ai învăţat mai înainte de limbile îngereşti;
Bucură-te, că adâncurile teologiei le-ai cercetat cu gând smerit;
Bucură-te, râu minunat plin de apa înţelepciunii de sus;

Bucură-te, că ai fost crescut pe cărările poruncilor dumnezeieşti;
Bucură-te, căci în pământul inimii ai ascuns comoara credinţei;
Bucură-te, Sfinte ierarhe Dionisie, mângâierea Zakyntosului şi mireasma rugăciunii revărsate în toată lumea!

Condacul 2

Din pruncie fiind învăţat de iscusit dascăl cărările înţelepciunii Cuvântului, ca un cerb ai alergat la izvoarele rugăciunii îndulcindu-te de susurul cântărilor de: ***Aliluia!***

Icosul 2

Dascăli înţelepţi ţi-au deschis uşa Înţelepciunii, iar tu cu minte trează fiind şi dornică de cercetarea adâncimilor celor mai nepătrunse ale Duhului, ţi-ai închis poarta inimii dinspre gândurile deşertăciunii, iar acum ne deschizi nouă cămările laudelor dumnezeieşti:
Bucură-te, căci ca o flacără străluceai întru râvna Înţelepciunii;
Bucură-te, căci te-ai grăbit să intri cu fecioarele înţelepte în cămara Cuvântului;
Bucură-te, căci ai defăimat toată dorirea omenească pentru dragostea lui Hristos;
Bucură-te, căci tulburarea veacului acesta ai părăsit pentru liniştea rugăciunii;
Bucură-te, căci dorul desăvârşirii te-a întărit pe calea ispitelor;
Bucură-te, căci luând jugul lui Hristos nu ai mai privit înapoi spre lume;
Bucură-te, căci privirea minţii tale contempla neîncetat icoana Cuvântului;
Bucură-te, căci prin strălucirile rugăciunii te-ai făcut fiu al Luminii;
Bucură-te, căci porţile Înţelepciunii ai deschis cu cheia ascultării;
Bucură-te, că nu te-ai înspăimântat de năvala ispitelor;
Bucură-te, căci ai zdrobit capetele şerpilor nevăzuţi cu arma Crucii;
Bucură-te, căci în corabia rugăciunii ai călătorit pe marea vieţii;
Bucură-te, Sfinte ierarhe Dionisie, mângâierea Zakyntosului şi mireasma rugăciunii revărsate în toată lumea!

Condacul 3

Cheia rugăciunii ce se odihnea în adâncurile pământului inimii tale o ai aflat după osteneli duhovniceşti nenumărate şi descuind cămara cea gătită fecioarelor înţelepte cu îngerii cânţi neîncetat: ***Aliluia!***

Icosul 3

Sporind cu vârsta, dar mai ales cu înţelepciunea, ţi-ai gătit aripile nevoinţelor duhovniceşti spre a ajunge pe culmile vieţuirii monahale; lăudând noi înălţimea doririi tale te cinstim cu laude ca acestea:
Bucură-te, căci ai urmat calea apostolilor lui Hristos;

Bucură-te, căci dorul de desăvârşire a strălucit în inima ta;
Bucură-te, că ai fost chemat pe Taborul înţelegător al rugăciunii;
Bucură-te, că ai primit în inima ta oglindirea Soarelui dreptăţii;
Bucură-te, că nu te-ai înfricoşat de mulţimea curselor ispititorului;
Bucură-te, căci jugul lui Hristos ai purtat cu toată vrednicia;
Bucură-te, căci pe puntea smereniei ai ajuns la Înţelepciune;
Bucură-te, căci apele sărate ale vieţii ai îndulcit cu rugăciunea;
Bucură-te, moştenitorule al slavei fiilor Luminii;
Bucură-te, căci cu tânguirea pocăinţei te-ai cununat;
Bucură-te, căci suspinurile tale ţi-au împodobit rugăciunea;
Bucură-te, cunoscătorule al celor ascunse ale Duhului;
Bucură-te, Sfinte ierarhe Dionisie, mângâierea Zakyntosului şi mireasma rugăciunii revărsate în toată lumea!

Condacul 4

Spre mănăstirea Schimbării la faţă ai alergat ca spre un alt Tabor înţelegător cu paşi însufleţiţi de rugăciune, iar îngerii te însoţeau cu cântări de: ***Aliluia!***

Icosul 4

Depărtându-te de rudenii şi prieteni, te-ai retras în mănăstire, unde ţi-ai luat ca însoţitori pe calea mântuirii postul, privegherea şi rugăciunea; noi, nefiind întrarmaţi cu aceste daruri din pricina nepurtării noastre de grijă, te mărim pe tine cu umilinţă:
Bucură-te, căci înstrăinarea ai iubit pentru împrietenirea cu Hristos;
Bucură-te, căci cu sabia postului ai tăiat ispitele neînfrânării;
Bucură-te, căci cu privegherea ai scos din casa sufletului pe vrăjmaşii gândurilor potrivnice mântuirii;
Bucură-te, căci cu aripile rugăciunii ai zburat la tronul Treimii;
Bucură-te, căci te-ai făcut icoană a vieţuirii îngereşti pentru monahi;
Bucură-te, că ai potolit văpaia întristării celor necăjiţi;
Bucură-te, căci pe toţi ai mângâiat cu ostenelile tale;
Bucură-te, cel neadormit întru rugăciune şi fapte bune;
Bucură-te, căci ai lepădat de pe ochii minţii solzii neştiinţei;
Bucură-te, căci slava lumii întru nimic o ai socotit;
Bucură-te, că de rugăciunea văzătoare te-ai îndulcit;
Bucură-te, căci în palatul inimii tale S-a odihnit Împăratul cel neîncăput în cer;
Bucură-te, Sfinte ierarhe Dionisie, mângâierea Zakyntosului şi mireasma rugăciunii revărsate în toată lumea!

Condacul 5

Măcar că erai tânăr, cu înţelepciunea ai întrecut şi pe cei mai vârstnici dintre monahi, iar îngerii minunându-se de sporirea ta lăudau pe Dumnezeu cu cântări de: ***Aliluia!***

Icosul 5

Primind şi chipul îngeresc, te-ai ostenit a fi icoană a frumuseţii virtuţilor Stăpânului, iar acum cu razele rugăciunilor tale arată şi chipul sufletului nostru luminat de cântări ca acestea:
Bucură-te, că cetele monahilor te-au primit cu bucurie;
Bucură-te, ostaş prea vrednic al Împăratului doririlor;
Bucură-te, căci cu săgeţile rugăciunii ai doborât pe vrăjmaşii nevăzuţi;
Bucură-te, strălucire ce orbeşte ochii duhurilor răutăţii;
Bucură-te, făclie a înţelepciunii ce împodobeşte Biserica lui Hristos;
Bucură-te, căci cu paşii rugăciunii tale ai şters urmele călcării de poruncă a lui Adam;
Bucură-te, căci plânsul ţi s-a făcut scară către bucuria veşnică;
Bucură-te, căci cu cei necăjiţi ai băut din paharul suferinţei;
Bucură-te, căci cu untdelemnul rugăciunii ai vindecat rănile sufletelor umilite;
Bucură-te, carte purtătoare a gândurilor îngereşti;
Bucură-te, hambar plin de roadele faptelor bune;
Bucură-te, căci în cer ţi-ai agonisit comoară veşnică;
Bucură-te, Sfinte ierarhe Dionisie, mângâierea Zakyntosului şi mireasma rugăciunii revărsate în toată lumea!

Condacul 6

Vestea vieţuirii tale îngereşti a umplut inimile credincioşilor din Zakynthos de buna mireasmă a dorului de desăvârşire, rămânând ca o icoană a iertării în sufletele tuturor, căci ai acoperit cu mantia bunătăţii tale pe ucigaşul fratelui tău; fiind ales egumen al unei mănăstiri, cu înţelepciune toate ai chivernisit, cântând neîncetat Domnului cu mulţumire: ***Aliluia!***

Icosul 6

Fugind de slava acestei lumi nu ai voit a lua nici darul preoţiei, dar păzind calea cea strâmtă a ascultării, ai primit a fi ieromonah şi aducând rod însutit în via Cuvântului, ai plecat inimile noastre a-ţi aduce rod de laude dumnezeieşti:
Bucură-te, căci de Cuvântul ai fost chemat la slujirea preoţească;
Bucură-te, căci de pe căile rătăcirii ai adunat oile cele pierdute;
Bucură-te, că ai slujit întru smerenie desăvârşită;
Bucură-te, căci zi şi noapte ai privegheat întru rugăciune;
Bucură-te, căci ai urmat lui Hristos cu adâncă smerire;

Bucură-te, căci te-ai împărtăşit din paharul iubirii dumnezeieşti;
Bucură-te, căci ochii inimii i-ai înălţat către Soarele dreptăţii;
Bucură-te, că ai slujit cu dragoste Arhiereului celui mare;
Bucură-te, vrednic vas al înţelepciunii Cuvântului;
Bucură-te, căci pe calea cea strâmtă a ascultării ai călătorit;
Bucură-te, că ai aflat plată însutită pentru ostenelile duhovniceşti;
Bucură-te, căci nu te-ai lipsit de revărsările binecuvântărilor lui Hristos;
Bucură-te, Sfinte ierarhe Dionisie, mângâierea Zakyntosului şi mireasma rugăciunii revărsate în toată lumea!

Condacul 7

Cel ce stă cu slavă pe scaunul heruvimilor şi Se odihneşte pe tronul inimilor smerite te-a pus pe tine pe scaunul episcopal al Eghinei, pe care primindu-l cu smerenie şi după multele stăruinţe a arhiepiscopului Nicanor ai cântat lui Dumnezeu cu mulţumire: ***Aliluia!***

Icosul 7

Izvor de cuvinte dumnezeieşti sfinţit de Duhul şi răsărit cu voia Tatălui spre adăparea celor însetaţi de Cuvânt ai fost văzut în pământul Eghinei, iar noi, minunându-ne de înţelepciunea dată ţie de sus îţi cântăm smerit:
Bucură-te, căci ai întărit cu pâinea cuvântului tău inimile ce flămânzeau de Cuvânt;
Bucură-te, căci pe toţi ai povăţuit în corabia rugăciunii tale la limanurile înţelepciunii;
Bucură-te, căci vălul întristării ai luat de pe chipul sufletelor întunecate;
Bucură-te, că ai dispreţuit slava cea omenească pentru Hristos;
Bucură-te, vultur ce zbori cu aripile rugăciunii la înălţimi nevăzute;
Bucură-te, că fiarele patimilor ai îmblânzit cu rugăciunea neîncetată;
Bucură-te, că ne scoţi pe toţi din groapa deznădăjduirii;
Bucură-te, că ai risipit durerile celor străpunşi de suliţa bolilor;
Bucură-te, că ai mângâiat pe cei împovăraţi de necazuri;
Bucură-te, popas duhovnicesc al celor ce merg pe calea mântuirii;
Bucură-te, căci pe toţi ai hrănit înţelegător cu darurile Cuvântului;
Bucură-te, izvor nesecat de înţelepciune dumnezeiască;
Bucură-te, Sfinte ierarhe Dionisie, mângâierea Zakyntosului şi mireasma rugăciunii revărsate în toată lumea!

Condacul 8

Ca la o vistierie a milei neîmpuţinate a Cuvântului alergau către tine cete de credincioşi din toate părţile Eladei şi aflând din destul mângâiere duhovnicească, neîncetat cântau cu mulţumire Dătătorului a toată bunătatea: ***Aliluia!***

Icosul 8

Ca o făclie mărturisitoare a Ortodoxiei ai fost pus în sfeşnicul Bisericii şi luminând minţile cele întunecate, ca o stea ai povăţuit gândurile tuturor către Răsăritul cel de sus, care înalţă inimile tuturor spre a-ţi cânta ţie cu bucurie:
Bucură-te, icoană sfinţită a mărturisirii Cuvântului;
Bucură-te, că ai risipit întunericul necunoştinţei de Dumnezeu;
Bucură-te, a Eghinei slăvită cunună de înţelepciune;
Bucură-te, căci ai făcut să învieze în inimi Hristos;
Bucură-te, vistierie nerăpită a celor săraci;
Bucură-te, glasul cel de mulţumire a celor sloboziţi din necazuri;
Bucură-te, căci cu cheia blândeţii ai deschis inimile tuturor;
Bucură-te, căci pace lumii totdeauna soleşti;
Bucură-te, candelă nestinsă a iubirii pentru aproapele;
Bucură-te, căci ai plinit toată legea desăvârşirii;
Bucură-te, slujitor vrednic al poruncilor Cuvântului;
Bucură-te, că ai aflat în cer comoară pentru osteneli;
Bucură-te, Sfinte ierarhe Dionisie, mângâierea Zakyntosului şi mireasma rugăciunii revărsate în toată lumea!

Condacul 9

Temându-te, Sfinte Dionisie, de viermii înţelegători ai slavei deşarte, care caută să strice roadele cele binecuvântate din grădina Cuvântului, ai părăsit mai dinainte scaunul episcopal al Eghinei şi ai cântat celui ce ţi-a ridicat jugul cel greu: ***Aliluia!***

Icosul 9

Cum nu se poate ascunde cetatea aflată în vârful muntelui, aşa nici tu nu te-ai putut ascunde Sfinte Dionisie, de vrednicia arhierească, căci revenind în Zakynthos, patriarhul Constantinopolului te-a numit episcop sufragant, ca să povăţuieşti la calea mântuirii turma care te cinstea aşa:
Bucură-te, lumină strălucind spre slava Soarelui dreptăţii;
Bucură-te, că ai aflat îndrăzneală înaintea Dreptului Judecător;
Bucură-te, că pe toţi ocroteşti sub aripile rugăciunii tale;
Bucură-te, făclie nestinsă a slujirii arhiereşti;
Bucură-te, izvorul înţelepciunii turmei însetate de Adevăr;
Bucură-te, acoperământ al celor prigoniţi;
Bucură-te, mlădiţă împodobită cu gânduri dumnezeieşti;
Bucură-te, casă cerească întru care se păstrează comorile Duhului;
Bucură-te, cetate plină de slava Cuvântului;
Bucură-te, podoaba cea nepreţuită a Zakynthosului;
Bucură-te, leagăn îngeresc al desăvârşirii;

Bucură-te, oglindă a îngereştilor străluciri;
Bucură-te, Sfinte ierarhe Dionisie, mângâierea Zakyntosului şi mireasma rugăciunii revărsate în toată lumea!

Condacul 10
Prin pizma vrăjmaşului mântuirii, care nu suferea a-ţi întinde lucrarea minunată de întărire a Bisericii, ai fost îndepărtat de dogele Veneţiei de la slujirea arhierească, dar cu smerenie primind necazul, ai slăvit pe Dumnezeu cu cântări de: ***Aliluia!***

Icosul 10
Minuni prea slăvite s-au lucrat prin tine şi după moarte, moaştele tale nefiind decât pecetea minunilor aşezată în cartea inimilor celor ce cu smerenie se deschideau rugăciunilor tale, aducându-ţi în schimb ofranda laudelor:
Bucură-te, izvor sfinţit de minuni cereşti;
Bucură-te, învierea copilului zămislit prin rugăciunile tale;
Bucură-te, salvarea monahului rugător în timpul cutremurului;
Bucură-te, căci ai alungat lăcustele cu puterea rugăciunii tale;
Bucură-te, că opreşti râurile patimilor noastre;
Bucură-te, dezlegarea mâhnirii femeii celei ce nu avea prunci de parte bărbătească;
Bucură-te, binecuvântarea veşnică a mănăstirii Strofadelor;
Bucură-te, cel ce ai ajuns pe culmile pocăinţei;
Bucură-te, căci cu picăturile minunilor tale ne veselim;
Bucură-te, vârf al doririlor dumnezeieşti;
Bucură-te, munte ceresc înălţat de dreapta Tatălui;
Bucură-te, că în căruţa virtuţilor ai zburat la cer;
Bucură-te, Sfinte ierarhe Dionisie, mângâierea Zakyntosului şi mireasma rugăciunii revărsate în toată lumea!

Condacul 11
Numele Sfântului Dionisie Areopagitul ai primit la hirotonirea întru episcop, căci viaţă îngerească petrecând, pe cerul minţii ai închipuit prin stele de gânduri dumnezeieşti toate ierarhiile îngereşti şi, ajungând adânc cugetător al înălţimii de înţelepciune a Preasfintei Treimi, ai slăvit cu bucurie pe Făcătorul a toate în cântări de: ***Aliluia!***

Icosul 11
Pe egumenul cel ce se îndoia de sfinţenia ta l-ai încredinţat de adevăr, ca să te primească şi în biserica inimii sale cu cinste, iar pe monahul ispitit l-ai întărit a nu părăsi mănăstirea pentru deşertăciunile lumii; deschide sfinte, şi uşa inimii noastre

cu cheia rugăciunilor tale şi icoana minunilor tale o aşează în biserica sufletului nostru ca să te cinstim cu îngerii neîncetat:
Bucură-te, că de sfinţenia ta nu ne îndoim;
Bucură-te, că ai potolit curgerea gândurilor de necredinţă;
Bucură-te, că seci izvoarele patimilor;
Bucură-te, sănătate nepreţuită împărtăşită bolnavilor;
Bucură-te, că vindeci rănile inimilor mâhnite;
Bucură-te, că risipeşti norii înşelăciunii de pe cerul minţii;
Bucură-te, că alungi furtuna năprasnică a patimilor;
Bucură-te, că tuturor croieşti veşmântul pocăinţei;
Bucură-te, povăţuitorul cel încercat al călugărilor;
Bucură-te, lumina călăuzitoare la limanul mântuirii;
Bucură-te, carte întru care s-a tâlcuit slava Luminii;
Bucură-te, că îndreptezi paşii gândurilor noastre spre Adevăr;
Bucură-te, Sfinte ierarhe Dionisie, mângâierea Zakyntosului şi mireasma rugăciunii revărsate în toată lumea!

Condacul 12

Pe pescarii cei neştiutori însăşi minunea ta i-a mustrat în chipul minunat al blândeţii Mieluşelului lumii, setea monahului ieşit la pescuit a fost adăpată mai presus de înţelegere, dar şi mai mult ai adăpat cu înţelepciunea inimile celor ce cântă Domnului pentru tine: ***Aliluia!***

Icosul 12

Păcatul tăinuit al unui preot l-ai descoperit întru lumina Duhului şi blestemul femeii al cărei trup nu se descompunea după moarte l-ai dezlegat, iar acum mijlocindu-ne nouă pocăinţă ne izbăveşti de blestemul osândirii, ca să-ţi cântăm cu mulţumire:
Bucură-te, căci toate tainele le vedeai lămurit cu ochii minţii;
Bucură-te, binecuvântare ce alungă blestemul celor greşiţi;
Bucură-te, că ne eşti mijlocitor îndrăzneţ la judecată;
Bucură-te, că nerodirea inimilor tămăduieşti cu rugăciunea;
Bucură-te, icoană strălucită a Minţii celei dintâi;
Bucură-te, că ai zdrobit capul şarpelui cu arma smereniei;
Bucură-te, că de slava lumii ai fugit, râvnind Împărăţia;
Bucură-te, că în palat veselit de cântări îngereşti te odihneşti;
Bucură-te, că deschizi tuturor porţile iertării Stăpânului;
Bucură-te, că răsplăteşti osteneala celor ce se închină moaştelor tale;
Bucură-te, dar prea bogat strălucind în inima Zakyntosului;
Bucură-te, inimă milostivă în care încape toată zidirea;

Bucură-te, Sfinte ierarhe Dionisie, mângâierea Zakyntosului şi mireasma rugăciunii revărsate în toată lumea!

Condacul 13 (de trei ori)
O, Sfinte ierarhe Dionisie, cel ce ca un soare al minunilor străluceşti asupra Zakynthosului, lăsând şi Eghinei moştenire lumina vieţuirii tale îngereşti, mijloceşte către Soarele dreptăţii ca să ne scoată pe noi din întunericul necazurilor şi să ne izbăvească de întunericul veşnic prin rugăciunile tale, ca să-I cântăm cu mulţumire totdeauna: ***Aliluia!***

Apoi:

Icosul 1
Din pământul cel binecuvântat de rugăciune al familiei tale ai răsărit ca o mlădiţă smerită; fiind adăpat cu apele cele dulci ale înţelepciunii celei de sus, ca un nor înţelegător ai slobozit apa cunoştinţei de Dumnezeu, iar acum veseleşti inimile cele însetate de mântuire, ale celor ce îţi aduc picături de laude ca acestea:
Bucură-te, mlădiţă binecuvântată cu darurile Cuvântului;
Bucură-te, pom duhovnicesc lângă izvoarele Duhului;
Bucură-te, fiu prea iubit hrănit cu înţelepciunea Tatălui;
Bucură-te, porumbel cunoscător al tainelor cereşti;
Bucură-te, stea ce împodobeşte cerul Bisericii cu razele minunilor;
Bucură-te, vas primitor al mierii înţelepciunii din Sfintele Scripturi;
Bucură-te, căci părinţii Bisericii ţi-au fost prieteni din copilărie;
Bucură-te, căci limbile străine ai învăţat mai înainte de limbile îngereşti;
Bucură-te, că adâncurile teologiei le-ai cercetat cu gând smerit;
Bucură-te, râu minunat plin de apa înţelepciunii de sus;
Bucură-te, că ai fost crescut pe cărările poruncilor dumnezeieşti;
Bucură-te, căci în pământul inimii ai ascuns comoara credinţei;
Bucură-te, Sfinte ierarhe Dionisie, mângâierea Zakyntosului şi mireasma rugăciunii revărsate în toată lumea!

Condacul 1
Cu flori de cântări împodobim prea cinstită prăznuirea ta, Sfinte Dionisie, căci din florile gândurilor dumnezeieşti împletindu-ţi cununa înţelepciunii, de alunecarea în păcatul lui Adam te-ai izbăvit şi în raiul înţelegător al inimii ai săltat cu gând smerit în cântări îngereşti de: ***Aliluia!***

Rugăciune către Sfântul ierarh Dionisie din Zakynthos

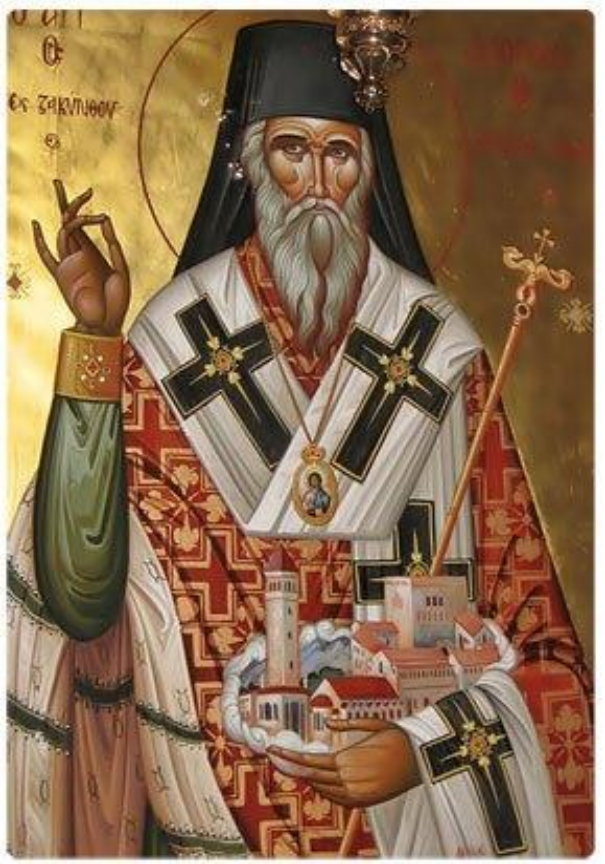

O, Sfinte ierarhe Dionisie, cel ce te-ai arătat carte a înţelepciunii Cuvântului luminată cu razele smereniei Duhului întru care ochiul Cel Atoatevăzător al Tatălui a văzut toată dorirea de desăvârşire, pe noi, cei întunecaţi la minte ne arată cărţi vestitoare ale milostivirii Preasfintei Treimi, pe care roag-O să ardă în focul iubirii Sale dumnezeieşti cartea întru care sunt însemnate păcatele noastre.

În toată vremea vieţii ai odihnit pe săraci şi privirea inimii nu ţi-ai întors dinspre cei necăjiţi şi întristaţi, pe toţi chemând la viaţa cea mai bună. Nu ne lipsi nici pe noi de ajutorul tău părintesc, ci cârmuieşte corabia minţii noastre ca să ajungă la limanul Înţelepciunii. Strică toate uneltirile vrăjmaşilor noştri nevăzuţi şi întinde mână de ajutor celor ce se primejduiesc pe mare, aducându-i în pământul cel bun al credinţei Cuvântului.

Din paharul rugăciunilor tale adapă pe cei însetaţi de mântuire şi porţile minţii noastre le închide dinspre năvala gândurilor răutăţii, mai ales în vremea rugăciunii, spre a ne bucura în cămara cea înţelegătoare de nuntă de lumina prea dulcelui Mire Hristos, cel ce cheamă pe toţi din adâncul patimilor la limanul desăvârşirii.

Ca unul ce ai strălucit cu simplitatea, întrecând pe prunci în nevinovăţie, pe noi, cei ce suntem ca nişte morminte văruite pline de toată necurăţia vicleşugurilor, ne înviază sufleteşte întinzându-ne ca o mână înţelegătoare prea sfinţită rugăciunea ta. Sădeşte în inimile noastre frica de Dumnezeu şi binecuvântează via înţelegătoare a inimii noastre ca să aducă din gânduri dumnezeieşti roade de fapte bune.

Îngrădeşte-ne în toată vremea cu sabia rugăciunii tale şi tulburarea ispitelor o alungă de la noi, ca întru pace să lucrăm poruncile dumnezeieşti.

Întăreşte-ne ca, luând învăţătură din pilda vieţuirii tale mai presus de minte, să păzim porunca ascultării de povăţuitorii noştri duhovniceşti şi să aflăm plata mântuirii. Roagă-te ca Mântuitorul Hristos să lumineze pe mai marii noştri, ca bine să lucreze în via Cuvântului şi să aducă în hambarele de sus rod însutit.

O, Sfinte ierarhe Dionisie, cununa laudei neîncetate a Zakynthosului şi bucuria credincioşilor celor ce află scăpare la sfintele tale moaşte, caută cu milostivire spre noi, cei pururea tulburaţi de norii cei negri ai ispitelor. Străluceşte-ne lumina pocăinţei mai înainte de sfârşitul nostru şi cu starea ta de faţă la tronul Treimii, opreşte viforul bolilor şi a toată neputinţa, ca întru adierile Duhului să aducem laudă Celui ce ne revarsă prin tine mare milă. Amin.

Viaţa Sfântului Dionisie de Zakynthos

Sfântul Dionisie de Zakynthos s-a născut în 1547 în satul Aigialos de pe Insula Zakynthos din Marea Ionică. El provenea din faimoasa familie Sigouros şi numele său de mirean era Gradenigos sau Draganigos Sigouros. Când strămoşii săi au ajuns pe insulă, conducătorul acesteia le-a dat pământ în sud-vestul insulei pe care l-au cultivat şi unde au trăit în pace.

Părinţii Sfântului Dionisie se numeau Mokios Sigouros şi Pavlina Valvi. Ei au avut 3 copii: Draganigos, Constantin şi Sigoura, care au fost crescuţi în credinţa, principiile şi învăţătura ortodoxă.

Printr-un contract din 27 octombrie 1557, aflat în Arhivele istorice ale Insulei Zakynthos, însă care din nefericire a fost distrus în 1953 de un incendiu, tatăl sfântului l-a angajat pe profesorul învăţat Kairophylas să-l înveţe pe băiatul de 10 ani „alfabetul Bisericii, adică cântările, slujbele de rugăciune, Psaltirea, Epistolele şi Sfânta Scriptură”. Această educaţie elementară a fost urmată ulterior de studii mai profunde, sub călăuzirea unor profesori evlavioşi şi învăţaţi.

Sfântul nu a plecat departe de insula sa natală. Poate că el a stat la picioarele distinşilor teologi care călătoreau prin Europa şi se opreau la Zakynthos. Oricum ar fi, el a învăţat greaca veche, latina şi chiar italiana, deşi studiile sale principale cuprindeau Sfânta Scriptură, Părinţii Bisericii şi teologie clasică. Se pare că el a scris comentarii la scrierile Sfântului Grigorie Teologul.

Retragerea din lume

Pe măsură ce a crescut, el s-a depărtat de lume, neatrăgându-l nici nobleţea naşterii, nici marile bogăţii sau slava şi cinstea.

La 21 de ani, s-a retras în Mânăstirea Schimbarea la Faţă a Domnului, un aşezământ foarte vechi de pe Insula Strofades, situată la sud de Zakynthos.

Se pare că părinţii lui muriseră deja şi din acest motiv el a încredinţat toată averea fratelui său Constantin, lăsându-i şi responsabilitatea asigurării unei zestre surorii lor Sigoura.

După intrarea în mânăstire, el s-a dedicat postului, privegherii şi rugăciunii. Studia Scripturile şi vieţile sfinţilor zi şi noapte. El a devenit foarte curând un părinte duhovnicesc cu viaţă îmbunătăţită, mulţi monahi mai bătrâni ca el străduindu-se să-l urmeze în nevoinţele sale. ***În scurt timp a fost tuns în monahism, primind numele de Daniil.***

Vestea despre iscusinţa sa duhovnicească s-a răspândit în toată insula şi, ca urmare, comunitatea de credincioşi din Zakynthos l-a rugat să păstorească Mânăstirea Panagia Anafonitria. Sfântul a reorganizat acest lăcaş monahal şi l-a transformat într-un loc însemnat de vieţuire şi instruire monahală.

Preot şi episcop

După un an de zile, episcopul Filoteu de Kefallonia şi Zakynthos l-a hirotonit preot, în ciuda împotrivirii sale.

În 1557, sfântul a dorit să meargă în pelerinaj în Ţara Sfântă. În drumul său, a trecut prin Atena, unde a mers la arhiepiscopul Nicanor al Atenei pentru a-i cere binecuvântarea.

Discutând cu el, arhiepiscopul Nicanor a cunoscut înălţimea duhovnicească a tânărului şi i-a oferit scaunul episcopal al Eghinei, aflat în jurisdicţia Atenei. În cele din

urmă l-a convins să accepte, iar patriarhul Ieremia al Constantinopolului a fost bucuros să-şi dea acordul pentru hirotonie. ***Astfel, ieromonahul Daniil a fost hirotonit episcop de Eghina şi a luat numele de Dionisie, în cinstea Sfântului Dionisie Areopagitul.***

Noul episcop a fost primit cu bucurie de credincioşi împreună cu clerul Eghinei. El a început imediat lucrarea sa de înnoire. Neobosit în a-şi împlini îndatoririle păstoreşti, sfântul lucra zi şi noapte pentru întărirea turmei. Oriunde era o problemă, o greutate, sărăcie, sfântul era prezent. El era apărătorul credincioşilor din Eghina şi un mărturisitor al Ortodoxiei. Sărmanii şi nevoiaşii veneau la el, orfanii şi văduvele se îndreptau către el şi chiar bogaţii şi armatorii îi căutau compania pentru a asculta sfaturile şi vorbele sale înţelepte. La rândul lui, el se bucura alături de cei care se bucurau, şi plângea alături de cei care sufereau.

În vechea catedrală aflată la câţiva kilometri în afara localităţii Perachora, se păstrează până astăzi un scaun de piatră care este numit de locuitori „tronul sfântului". Şezând pe el, sfântul propovăduia şi povăţuia turma cu simplitate apostolică.

Treptat, vestea despre sfinţenia sa s-a răspândit nu numai în insulele dimprejur, ci mult mai departe. Veneau oameni din Atena, Megara, Salamis, Poros şi alte locuri, dorind să-l vadă şi să-l asculte şi să se înţelepţească din cuvintele lui.

Retragerea din scaunul episcopal

În 1579, Sfântul Dionisie a renunţat la demnitatea sa de episcop al Eghinei şi a revenit în Zakynthos. El se temea ca nu cumva laudele oamenilor, care-l ridicaseră la asemenea înălţimi, să sfârşească prin a-l pogorî în abisul mândriei. Această teamă l-a făcut să renunţe la scaunul episcopal, spre mâhnirea credincioşilor din Eghina, care şi-au pierdut părintele duhovnicesc. Sfântul i-a liniştit şi a avut grijă să găsească un urmaş care să-i călăuzească.

Credincioşii din Zakynthos au fost bucuroşi de întoarcerea sa. ***Patriarhul Ieremia al Constantinopolului l-a numit episcop sufragant de Zakynthos şi preşedinte al comunităţii.*** Sfântul a pornit şi aici lucrarea sa duhovnicească. El a hirotonit clerici, a slujit la praznice, înmormântări, s-a îngrijit cu dragoste părintească de credincioşi.

Atraşi de felul cald şi apropiat în care îşi trata fiii duhovniceşti, credincioşii din jurisdicţia episcopului de Kefallonia au venit către el, cerându-i diverse slujbe, spre supărarea episcopului lor.

Unii dintre apropiaţii acestuia au mers la Veneţia şi s-au plâns dogelui, susţinând că sfântul intra în jurisdicţia altuia.

Aflând acestea, în 1581, dogele Veneţiei, Nicholas Daponte, a trimis ordin conducătorului Insulei Zakynthos, potrivit căruia „prea cuviosul Dionisie Sigouros trebuie să se abţină de a săvârşi orice lucrare ecleziastică care intră în jurisdicţia de Kefallonia şi Zakynthos”.

Deşi fusese numit de patriarh, sfântul a renunţat la poziţia sa evitând astfel scandalul şi cearta. Oricum, iubirea şi evlavia credincioşilor din Zakynthos faţă de el erau atât de mari, încât în anul următor el a fost ales paroh al Bisericii Sfântul Nicolae.

Adormirea sfântului

Zilele şi anii au trecut, iar sfântul a continuat neobosit lucrarea sa pentru mântuirea oamenilor.

Dumnezeu i-a descoperit că i se apropie sfârşitul. Împăcat şi liniştit, el şi-a dat sufletul în mâinile Domnului pe 17 decembrie 1622, la vârsta de 75 de ani. Ultima sa dorinţă a fost să fie înmormântat în Biserica Sfântul Gheorghe de pe Insula Strofades, unde a fost tuns în monahism.

După 3 ani, rămăşiţele sale au fost dezgropate şi găsite neputrede şi răspândind o mireasmă deosebită de flori şi tămâie. Credincioşii au luat trupul său şi l-au aşezat întâi într-o raclă, apoi chiar pe scaunul episcopal.

Istoricul perioadei, Ferrari, nota: „Am văzut sfintele moaşte pe scaunul episcopal, intacte cu excepţia dinţilor şi a vârfului nasului”.

Deşi nu fusese canonizat oficial de Biserică, credincioşii îl cinsteau ca pe un sfânt datorită minunilor săvârşite zilnic la cererea celor care-l rugau cu credinţă. Nenumăratele sale minuni au dus la canonizarea sa în 1703 de Biserica Ortodoxă printr-un document semnat de 10 episcopi ai Patriarhiei Ecumenice.

Sfântul Dionisie de Zakynthos are ca zi de prăznuire data adormirii sale, 17 decembrie, iar pe 24 august Biserica cinsteşte mutarea moaştelor sale.

În 1717, pentru a apăra sfintele moaşte de invaziile continue şi distrugătoare ale piraţilor şi turcilor, monahii din Mânăstirea Strofades le-au mutat la metohul mâ-

năstirii din Kalliteros. În timpul invaziei turcilor din 1717, au fost tăiate mâinile sfântului, însă printr-o minune moaştele nu au fost complet distruse.

Ulterior, în zona Ammos a fost construită în cinstea sa o biserică care a devenit rapid mânăstire. În 1764, biserica mânăstirii a fost reconstruită, dar în 1893, mânăstirea a fost distrusă de un cutremur puternic. Moaştele sfântului vor fi mutate într-un paraclis temporar până în 1925, când se va pune temelia pentru o biserică mai rezistentă.

În 1953, când un alt cutremur puternic a lovit insula, biserica a rămas neatinsă şi a fost folosită ca refugiu pentru cei rămaşi fără case.

În 1957, a fost construită o nouă mânăstire numită chiar din acea vreme Mânăstirea Strofadelor şi a Sfântului Dionisie, unde se află şi în prezent moaştele Sfântului Dionisie.

Tropar, glasul 1: Mlădiţă a Zakynthos-ului şi episcop al Eghinei, apărător al Mânăstirii Strofades, Sfântul Dionisie cel dreptslăvitor, acum toţi credincioşii să-l cinstim şi să strigăm către el: prin rugăciunile tale fierbinţi mântuieşte-ne pe noi, cei care prăznuim pomenirea ta şi strigăm: slavă Celui ce te-a prea mărit pe tine, slavă Celui ce te-a încununat pe tine, slavă Celui ce te-a dat nouă mijlocitor neobosit.

Condac, glasul 3: Astăzi Zakynthos-ul îi cheamă pe toţi credincioşii laolaltă, îndemnându-i să aducă laude în cântări şi imne de mulţumire apărătorului nostru mare şi fierbinte în nevoi şi mâhniri, care-i salvează pe cei aflaţi în primejdii. Şi tot Zakynthos-ul îl cinsteşte, strigând: Bucură-te, Dionisie, lauda credincioşilor!

Viaţa Sfântului Dionisie, episcopul Eghinei

Sfântul Dionisie, episcopul Eghinei, este prăznuit de Biserica Ortodoxă pe 17 decembrie. Sfântul Dionisie s-a arătat asemenea unei stele strălucitoare încă din anii tinereţei sale, asemenea multor mucenici şi sfinţi care au trăit după căderea Constantinopolului.

Sfântul Dionisie s-a născut în Insula Zakynthos în 1547, într-o familie cunoscută în întreaga insulă pentru buna condiţie socială şi bunăstarea materială. La o vârstă timpurie, acesta a lăsat însă toate acestea în urmă, statutul social şi bogăţia, şi a mers la Mănăstirea Maicii Domnului Bucuria tuturor, din Strofadia, pe o mică insulă aflată în Marea Ioniana, la sud de Zakynthos.

După ce a primit tunderea în monahism şi a fost hirotonit preot, Sfântul Dionisie a mers într-un pelerinaj în Ţara Sfântă. Itinerariul l-a purtat prin Atena, iar Mitropolitul de atunci al oraşului, Nicanor, care a observat şi a apreciat viaţă duhovnicească şi virtuţile Ieromonahului Dionisie, a dorit să-l aibă ca ajutor. În

scurtă vreme l-a hirotonit episcop de Eghina. În vechiul oraş Eghina încă poate fi văzut tronul din piatră de pe care Sfântul Dionisie predica creştinilor.

Insula Eghina este un loc binecuvânt ce a fost sfinţit de doi mari Sfinţi ai Bisericii: în acele zile, de Sfântul Dionisie, iar mai recent, de Sfântul Nectarie, episcopul Pentapolei. Amândoi au primit darul facerii de minuni şi, de aceea, amândoi sunt numiţi de Biserica "făcători de minuni".

După ce şi-a slujit eparhia un timp îndelungat, Sfântul Dionisie s-a retras alegând să se întoarcă Zakynthos, unde şi-a petrecut restul vieţii ca stareţ al Mănăstirii Anafonitria. Acesata înseamnă că un adevărat călugăr, chiar dacă ajunge pe treapta de ierarh şi este hirotonit episcop, nu uită niciodată că, mai întâi de toate, este monah.

În Mănăstirea Anafonitria sfinţenia omului lui Dumnezeu a strălucit din nou. Într-o zi, un om a venit în chilia sa, un fugar care se temea şi căuta ocrotire. Mâinile sale erau pătate de sânge omenesc: tocmai îl ucisese pe fratele Sfântului Dionisie. Când sfântul a auzit aceasta, s-a mâhnit profund, însă nu s-a lăsat biruit de mânie şi ură, ci a deschis uşa chiliei sale lăsându-l pe criminal să scape, să se ascundă şi să supravieţuiască. Mai mult, când rudele celui ucis - şi ale Sfântului Dionisie - şi autorităţile civile, au venit în chilia sa pentru a întreba de criminal, Sfântul Dionisie a mărturisit că nu l-a întâlnit şi că nu cunoaşte nimic. De aceea, într-o poezie ce vorbeşte despre virtutea sfântului, un poet din Zakynthos scrie: "robul lui Dumnezeu ce s-a sfinţit în momentul în care a păcătuit".

Păcatul sfântului a fost faptul că l-a ascuns pe ucigaşul fratelui său spunând că nu-l cunoaşte. De aceea, spunem că nu există o măsură omenească potrivit căreia să judecăm fapta Sfântului Dionisie. Există doar o singură măsură: cuvintele lui Hristos, atunci când zice: "Iubeşte-ţi vrăjmaşii".

Sfântul Dionisie a trecut la cele veşnice în 1624, la vârsta de 77 de ani. Potrivit dorinţei sale, trupul său a fost înmormântat la mănăstirea sa de metanie din Strofadia. Când, după mulţi ani, oamenii au dorit să mute moaştele sale, trupul a fost descoperit întreg şi intact, îmbrăcat în veşmintele episcopale, aşa cum fusese înhumat, răspândind un miros de bună mireasmă.

Sfintele sale moaşte au fost apoi duse în Zakynthos, unde sunt cinstite de către numeroşi pelerini în Biserica Sfântul Dionisie.

În 1703 Sfântul Sinod al Patriarhiei Ecumenice l-a canonizat oficial şi l-a inclus în calendarul bisericesc.

impantokratoros.gr

Silviu Cluci - Moaştele Sfântului Dionisie din Zakynthos

Moaştele Sfântului Dionisie Grecia Insula Zakynthos Universul credinţei Televiziunea română:
https://www.youtube.com/watch?v=0GxKb2kLxVQ

Sfântul Dionisie din Zakynthos - sfântul iertării:
https://doxologia.ro/clipuri/video-sfantul-dionisie-din-zakynthos-sfantul-iertarii

***

Racla cu moaştele Sfântului Dionisie se află în katholikonul Mănăstirii Strofadelor din Zakynthos. O mică parte din moaşte se mai păstrează la Mânăstirea Panahrantos din Andros.

Sfântul Dionisie din Zakynthos şi-a dat sufletul în mâinile Domnului pe 17 decembrie 1622, la vârsta de 75 de ani. Ultima sa dorinţă a fost să fie înmormântat în Mănăstirea Strofadelor, unde a fost tuns în monahism.

După 3 ani, rămăşiţele sale au fost dezgropate, iar trupul a fost găsit neputrezit şi răspândind bună mireasmă. Atunci moaştele sale au fost aşezate într-o raclă.

Deşi nu fusese canonizat oficial de Biserică, credincioşii îl cinsteau ca pe un sfânt datorită minunilor săvârşite zilnic. Tocmai datorită numărului mare de minuni, Biserica Ortodoxă a hotărât canonizarea sa în anul 1703, printr-un document semnat de 10 episcopi ai Patriarhiei Ecumenice.

În războiul turco-veneţian din anul 1716, după ce turcii au suferit înfrângerea şi au început să se retragă, o corabie a venit la Mânăstirea Strofadelor, unde se aflau moaştele Sfântului Dionisie, pentru a o jefui. Cu toate că monahii ascunseseră într-o peşteră tezaurul mănăstirii dimpreună cu moaştele sfântului, turcii au descoperit locul. Monahii care au încercat să se opună jafului au fost omorâţi, iar trupurile lor arse. Moaştele Sfântului au fost lăsate acolo, cu excepţia mâinilor care au fost împărţite în 4 părţi de membrii creştini ai echipajului.

Căpitanul vasului, martor la scena împărţirii, a luat sfintele moaşte din mâinile creştinilor, crezând că sunt valoroase; mai târziu, el le-a vândut episcopului Agatanghel de Chios. Astăzi, o parte din ele se păstrează la Mănăstirea Panahrantos din Andros.

Ulterior, 5 monahi au luat moaştele sfântului şi le-au adus la Zakynthos pe 24 august 1717. Comunitatea creştină a insulei l-a proclamat pe Sfântul Dionisie drept ocrotitorul insulei şi s-a ales ziua de 24 august pentru pomenirea mutării moaştelor sale. Iar din anul 1901, are loc procesiunea cu moaştele Sfântului Dionisie prin oraş.

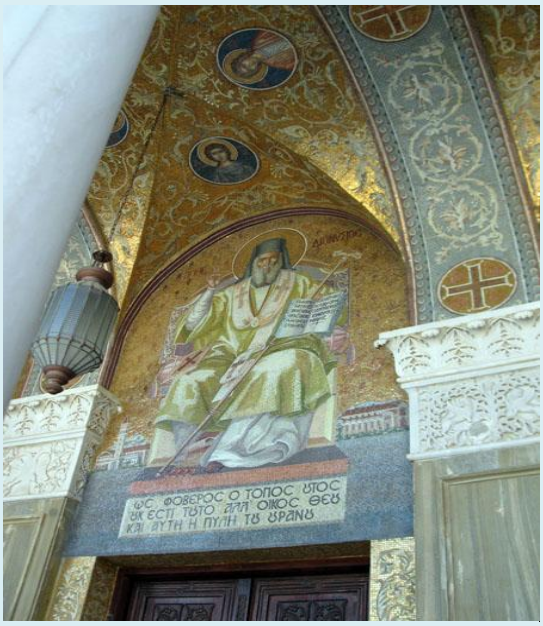

Astăzi, moaştele Sfântului Dionisie se află în katholikonul Mănăstirii Strofadelor, biserică zidită în anul 1948.

Minunile Sfântului Dionisie de Zakynthos

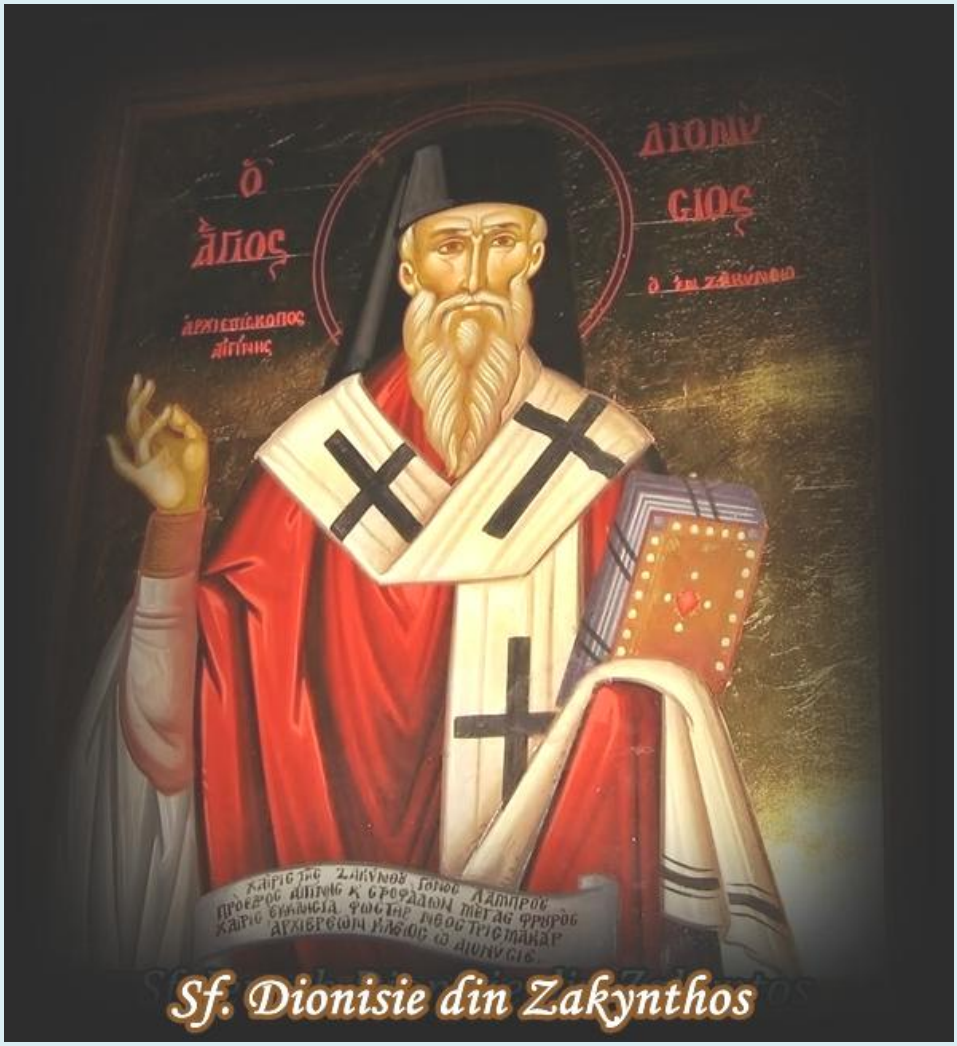

Sfântul călător

Sfântul ierarh Dionisie se odihneşte în biserica ce-i poartă numele din Insula Zakynthos, însă adeseori racla care adăposteşte moaştele nu poate fi deschisă. Acest lucru pare a se întâmpla când sfântul călătoreşte sărind în ajutorul celor ce-l cheamă cu credinţă. După un timp, racla poate fi deschisă din nou, iar atunci, înăuntrul raclei, la picioarele sfântului, sunt găsite alge, iar papucii săi sunt tociţi. De asemenea, Sfântul Dionisie este văzut adeseori aievea mergând.

Asemenea lui fac alţi doi sfinţi din insulele din Marea Ionică: Sfântul ierarh Spiridon al Trimitundei, făcătorul de minuni, ale cărui moaşte se află într-o biserică din Insula Corfu şi Sfântul Gherasim din Kefalonia. Ambii au moaşte

întregi şi călătoresc pentru a-i ajuta pe credincioşi. Cei care au în grijă moaştele lor le schimbă în mod regulat papucii.

Iertarea ucigaşului fratelui său

Sfântul Dionisie de Zakynthos este cunoscut şi sub numele de sfântul iertării, aceasta din cauza unui episod minunat din viaţa sa.

Arhivele Republicii Veneţiei mărturisesc că în acea perioadă exista o dușmănie de moarte între familiile Mondinos şi Sigouros. Strădaniile sfântului de a-i împăca au fost zadarnice. Lucrurile ajunseseră atât de departe, încât membrii uneia dintre familii comiteau crime împotriva membrilor celeilalte familii şi populaţia era împărţită în două tabere.

Incidentele au continuat până când, într-o bună zi, un ucigaş plătit l-a ucis pe însuşi fratele sfântului, Constantin. Fiind urmărit de rudele mortului şi de patrulă, ucigaşul a fugit, căutând adăpost în Mânăstirea Anafonitria, fără a şti că la acea vreme stareţ era chiar fratele celui ucis de el. Ucigaşul a căzut la picioarele stareţului şi l-a implorat să-l ajute să se ascundă.

Stareţul a vrut să afle motivul pentru care era urmărit, iar ucigaşul, fără măcar a bănui cu cine vorbeşte, şi-a recunoscut crima şi i-a spus că este urmărit de rudele mortului şi de patrulă.

Căzut în cea mai adâncă mâhnire, ca om şi ca frate al celui ucis, cu un efort supraomenesc, sfântul l-a iertat pe ucigaş. I-a dat să mănânce şi să bea, a vorbit cu el şi l-a mângâiat, încercând să-l facă să se pocăiască de păcatul său.

La sosirea patrulei care îl urmărea pe ucigaş, sfântul nu le-a dezvăluit că ştie de uciderea lui Constantin şi a încercat, cu cuvinte de pace, să potolească mânia rudelor şi dorinţa lor de răzbunare. El le-a spus că nu ştie nimic de ucigaş, că acesta nu se află în mânăstire sau împrejurimile ei. După plecarea patrulei, sfântul l-a condus pe ucigaş pe o uşă laterală afară din mânăstire şi l-a dus la ţărm, dându-i hrană şi bani pentru ca acesta să fugă cu o barcă şi să scape de urmăritori.

Mai târziu, ucigaşul avea să afle cine a fost binefăcătorul său. Fiind profund mişcat de purtarea sfântului şi pocăindu-se de păcatul său, el s-a făcut monah.

Apariţia unui izvor în Strofades

Pe când era monah în Mânăstirea Strofades, într-o zi, el împreună cu un alt monah a coborât la malul mării să pescuiască. Stând şi pescuind, celălalt monah a însetat şi a vrut să se întoarcă în mânăstire să bea apă, fiindcă nu se găsea apă de băut în preajmă. Însă sfântul i-a arătat un loc la ţărm, unde monahul a găsit apă de băut şi şi-a potolit setea. Izvorul acela este numit până astăzi ,,izvorul sfântului".

Pocăinţa pescarilor necredincioşi

Odată, Sfântul Dionisie împreună cu mai mulţi preoţi a fost invitat la Mânăstirea Sfântul Gheorghe de pe Insula Voidi. Pescarii care i-au dus cu barca socoteau în inima lor că sfântul şi preoţii erau de vină pentru faptul că ei nu prindeau peşte. Cunoscând gândul lor, Sfântul Dionisie le-a arătat unde să arunce năvodul. Era un loc unde înainte nu pescuiseră nimic, însă acum năvoadele erau atât de grele, încât pescarii nu puteau să le ridice. Apoi ei şi-au înţeles greşeala, au îngenuncheat înaintea sfântului şi i-au cerut iertare.

Traversarea unui torent

Pe când sfântul vieţuia în Mânăstirea Anafonitria, el a trebuit să meargă în oraşul Zakynthos împreună cu diaconul Daniil. Pe drum, s-a pornit o furtună puternică, însă sfântul şi însoţitorul său au rămas în chip minunat neudaţi. Peste puţin timp, au întâlnit în cale un torent imposibil de traversat, creat de ploaia care cădea neîncetat. Sfântul Dionisie l-a binecuvântat, torentul s-a oprit de îndată şi cei doi au putut să meargă mai departe.

Mărturisirea ieromonahului Pangratie

Un ieromonah, pe nume Pangratie, a venit să se mărturisească la Sfântul Dionisie, dar a tăinuit cel mai grav păcat săvârşit. Deşi sfântul l-a întrebat de mai multe ori despre acel păcat, ieromonahul nu a mărturisit fapta. Atunci, sfântul i-a amintit pe un ton grav că într-o zi la Sfânta Liturghie, din neatenţie, i-au căzut din mâini părticele din Sfânta împărtăşanie. Uluit, preotul a căzut în genunchi, cu lacrimi de pocăinţă şi-a mărturisit păcatul şi i-a cerut sfântului iertare. Sfântul l-a îndemnat să se apropie de Împăratul Ceresc cu evlavie, frică şi cutremur, căci nici îngerii nu îndrăznesc să privească către El.

Soluţia unei excomunicări

Odată, sfântul a mers să slujească în Biserica Sfântul Nicolae din Zakynthos, când a fost găsit trupul unei femei excomunicate, moartă de multă vreme. Din cauza

excomunicării, trupul ei nu putrezise. Cu lacrimi în ochi, rudele femeii moarte l-au rugat stăruitor pe sfânt să ridice pedeapsa.

Sfântului i s-a făcut milă, şi-a pus epitrahilul şi omoforul şi le-a spus să pună trupul pe un scaun în biserică. Apoi s-a rugat fierbinte lui Dumnezeu pentru femeie, implorându-L să ridice pedeapsa. Când a terminat de citit rugăciunea de iertare, trupul şi-a înclinat capul ca şi cum şi-ar fi cerut iertare, a căzut la pământ şi s-a transformat în pământ şi oase. O minune asemănătoare a făcut sfântul în satul Katastario.

Vedenia stareţului Daniil

La câţiva ani după adormirea sfântului, înainte de canonizarea sa, stareţul mânăstirii sfântului era ieromonahul Daniil. Acesta era un om credincios şi evlavios, însă când a fost descoperit neputrezit trupul sfântului, el s-a îndoit de sfinţenia lui. „Dionisie, căruia i se aduce atâta cinste, se întreba el, se află cu adevărat alături de sfinţi în cer sau nu ?”

Într-o noapte, el a avut un vis în care paracliserul îi cerea binecuvântare să bată toaca pentru utrenie. Stareţul s-a trezit şi a crezut că a dat în realitate binecuvântare pentru utrenie. S-a ridicat, s-a îmbrăcat şi a mers la biserică pentru utrenie. Intrând în biserică, el l-a văzut pe Sfântul Dionisie pregătindu-se pentru slujbă înconjurat de preoţi şi diaconi. Sfântul îşi ţinea mâinile pe umerii lor, în timp ce ei îl îmbrăcau în veşmintele arhiereşti.

Unul dintre preoţi l-a întrebat pe stareţ: „Acum te-ai convins sau încă te îndoieşti?” Stareţul Daniil a fost profund mişcat de vedenie şi a părăsit biserica cu teamă. Însă i-a părut rău de îndată că a plecat atât de repede şi a vrut să privească scena încă o dată, ca să se încredinţeze că era aievea. Când a intrat, el l-a văzut pe sfânt aşezându-se în raclă. Copleşit, stareţul s-a întors în chilia sa, i-a adunat pe toţi vieţuitorii mânăstirii şi le-a spus vedenia. Ei L-au prea slăvit într-un glas pe Dumnezeu, Cel minunat întru sfinţii Săi. Din acea zi, stareţul a devenit un susţinător fierbinte al sfinţeniei şi minunilor Sfântului Dionisie.

Visul femeii credincioase

O credincioasă din Insula Zakynthos era foarte mâhnită că avea 4 fete şi nici un băiat. Ea auzise de minunile Sfântului Dionisie şi a început să-l roage să o ajute să aibă un băiat. După multe rugăciuni, într-o noapte, a visat un episcop care o întreba: ***„Pentru ce mă rogi pe mine ? Dacă vrei să ţi se împlinească dorinţa, du-***

te la Mânăstirea Strofades şi culege de acolo planta 'amarakos' şi încă o plantă. Fierbe-le, bea amestecul şi vei naşte un băiat". Apoi, el a binecuvântat-o şi a dispărut.

După ce s-a trezit, femeia şi-a dat seama că episcopul din vis era însuşi Sfântul Dionisie, care îi auzise rugăciunile. Ea a făcut precum i-a spus sfântul, continuând să se roage. Nu după mult timp a născut un băiat şi i-a mulţumit lui Dumnezeu şi sfântului Său pentru minunea pe care au făcut-o cu ea.

Îndepărtarea lăcustelor

În fâneaţa în care monahii din Mânăstirea Strofades cultivau plante pentru necesităţile lor, foarte des veneau mii de lăcuste care le mâncau recolta. Vrând să scape de ele, monahii au făcut o procesiune cu moaştele sfântului în jurul pământurilor mânăstirii şi au văzut cu ochii lor cum lăcustele au fugit către mare, ca şi cum ar fi fost gonite.

Avertizarea părintelui Matei

Părintele Matei din Mânăstirea Strofades slujise odinioară sfântului. Într-o noapte, sfântul i s-a arătat în vis şi i-a spus că peste 8 zile va avea loc un cutremur distrugător, care va provoca pagube mânăstirii. Sfântul l-a rugat pe Matei să-i spună stareţului. Însă acesta nu a dat atenţie vedeniei, considerând că a fost doar un vis. În cea de-a opta zi, a avut loc cutremurul şi majoritatea clădirilor mânăstirii au fost ruinate. Printre ele a fost şi un turn în care se afla un monah, care a căzut de la mare înălţime. El s-a rugat sfântului cu credinţă şi a scăpat nevătămat din acea primejdie.

Întărirea duhovnicească a unui monah

Un monah pe nume Caliopie venit din Kefallonia vieţuia în Mânăstirea Strofades. După o vreme, el a vrut să revină în Kefallonia şi să părăsească mânăstirea. Fiind într-o asemenea ispită, i s-a arătat în vis Sfântul Dionisie, care l-a sfătuit să nu plece din mânăstire. Monahul l-a ascultat şi a rămas în mânăstire până la sfârşitul vieţii sale.

Sfântul ierarh Dionisie devine ocrotitorul Insulei Zakynthos

În războiul din 1716 dintre turci şi veneţieni, amiralul turc Hotza Paşa a ameninţat să distrugă Zakynthos-ul dacă nu se supune sultanului. Însă, turcii au suferit înfrângere şi au început să se retragă.

În cursul retragerii, o flotilă de o sută de nave a venit la Mânăstirea Strofades, unde se aflau moaştele Sfântului Dionisie, pentru a o jefui. Monahii ascunseseră avuţia bisericii într-o peşteră, împreună cu trupul sfântului.

Cu toate acestea, avutul bisericii a fost furat, iar trupul a fost lăsat acolo, cu excepţia mâinilor care au fost împărţite în 4 părţi de membrii creştini ai echipajului. Căpitanul vasului, martor la scena împărţirii, a luat sfintele moaşte din mâinile creştinilor, crezând că sunt valoroase; mai târziu, el le-a vândut episcopului Agatanghel de Chios, o parte din ele fiind păstrată la Mânăstirea Panachrantos din Andros.

Monahii care au încercat să se opună jafului au fost omorâţi de turci, iar trupurile lor arse. Ulterior, 5 monahi au luat trupul sfântului şi l-au adus la Zakynthos pe 24 august 1717. Comunitatea creştină a insulei l-a proclamat pe Sfântul Dionisie ocrotitorul insulei şi s-a ales ziua de 24 august pentru pomenirea mutării moaştelor sale. Procesiunea care are loc în zilele noastre a apărut mai târziu, în 1901, în vremea în care arhiepiscop al Zakynthos-ului era Dionisie Plessas.

Vindecarea îndrăcitului

Odată, a fost adus la mânăstirea Sfântului Dionisie un îndrăcit, care era chinuit cumplit. Monahii, văzând în ce stare jalnică era omul, l-au dus la mormântul sfântului. I-au citit molitfele Sfântului Vasilie cel mare şi l-au uns cu ulei din candela de la mormânt. Omul şi-a revenit, a dat slavă lui Dumnezeu şi i-a mulţumit sfântului.

Învierea copilului

Vreme de 10 ani, o familie din Peloponez nu a putut avea copii. Ei l-au rugat fierbinte pe sfânt, cu lacrimi, să le dăruiască un copil, făgăduind că-l vor boteza în biserica sa din Zakynthos. După ce sfântul i s-a arătat în vis soţiei, ea a născut un băieţel minunat.

După 5 luni, familia şi rudele au dus copilul la Zakynthos pentru a-l boteza potrivit făgăduinţei făcute. Pe drum, copilul s-a îmbolnăvit şi, la 3 mile de Zakynthos, a

murit. După ce corabia a ajuns la mal, nemângâiaţi, părinţii au luat copilul plângând şi l-au dus la biserică pentru a-l oferi sfântului chiar şi mort.

Când au ajuns la biserică, ei au pus trupul copilului lângă raclă şi s-au rugat sfântului. Atunci s-a petrecut o minune: copilul a început să plângă. Plini de bucurie, părinţii şi rudele au luat copilul, slăvindu-L pe Dumnezeu şi mulţumind din inimă sfântului. După puţin timp, s-a săvârşit botezul, iar copilul a primit numele Dionisie. Dionisie a mers an de an la praznicul sfântului, pentru a-i mulţumi pentru minunea înfăptuită cu el.

Sfântul şi heterodoxul

Pe 17 decembrie 1820, ca în fiecare an, pe Insula Zakynthos, a avut loc procesiunea cu moaştele Sfântului ierarh Dionisie.

În ziua următoare, heterodocşii de pe insulă plănuiau să inaugureze în Piaţa tuturor Sfinţilor statuia comisarului britanic Thomas Maitland, urât de localnici. De dimineaţă a început să ningă şi să burniţeze puternic. Evenimentul a fost anulat, heterodocşii nu s-au adunat pentru inaugurare, iar ortodocşii i-au mulţumit sfântului pentru că a salvat insula încă o dată.

Sfintele moaşte fuseseră mutate în Biserica Vedeniei Fecioarei şi ortodocşii s-au grăbit să se ducă acolo pentru a-i mulţumi sfântului şi a se ruga lui. Totodată, la biserică, au venit reprezentantul Marii Britanii, colonelul Ross, şi un amiral englez. La sosire, ei au poruncit să iasă toţi credincioşii din biserică şi să rămână înăuntru numai paznicii bisericii şi cei doi englezi. Paznicii l-au văzut pe colonel îngenunchind la picioarele sfântului şi aducându-i ca dar, cu evlavie profundă, un medalion de aur. Acesta fusese primit de colonel de la locuitorii Lefkadei, care i-au mulţumit astfel pentru binefacerile primite de la el şi pentru modul înţelept în care a condus insula. Medalionul se află şi astăzi acolo.

Cizmarul orb îşi recapătă vederea

Cizmarul din Zakynthos, Panagiotis Kalantzopoulos, un tată bun dar sărac al unei familii, a orbit complet. El s-a rugat sfântului din adâncul inimii să-l ajute şi sfântul i-a auzit rugăciunea. Pe 14 decembrie, el i s-a arătat în vis şi i-a spus: ***„Ai credinţă, fiule, peste 3 zile te vei tămădui”.***

Pe 17 decembrie, la praznicul sfântului, în timpul procesiunii cu sfintele moaşte, când acestea au trecut pe lângă casa sa, iar el era îngenuncheat în rugăciune, şi-a

recăpătat vederea. El a dat slavă lui Dumnezeu şi i-a mulţumit sfântului că l-a tămăduit.

Minunea celor 3 marinari naufragiaţi

Trei marinari de pe un vas care s-a scufundat s-au rugat sfântului să-i salveze. Atunci li s-a arătat sfântul, păşind pe valurile furioase şi liniştindu-le. El i-a condus în siguranţă până la mal, şi ei, uzi până la piele cum erau, au mers direct la biserică pentru a-i mulţumi.

În acel moment, preotul paroh lipsea şi ei nu au putut intra să se închine la sfintele moaşte. Atunci s-a auzit un scârţâit şi racla s-a deschis singură. Marinarii au îngenuncheat şi s-au închinat la sfintele moaşte, mulţumind fierbinte sfântului că le-a salvat viaţa. Apoi racla s-a închis. Cei 3 marinari şi cei care au fost de faţă au istorisit fără încetare minunea.

Ecaterina cea oarbă şi bolnavă este tămăduită

În anul 1841, Eustratios Iatrides din Sparta credea că fiica sa nu mai are nici o speranţă de tămăduire. Ea orbise ca urmare a unei boli grave. În fiecare zi, starea ei se înrăutăţea şi moartea se apropia cu paşi repezi de fetiţă. Pe 17 decembrie, tatăl a învelit-o pe fiica sa bolnavă într-o pătură şi a mers pe calea pe care urma să aibă loc procesiunea cu moaştele Sfântului Dionisie. A îngenuncheat şi s-a rugat stăruitor sfântului să-i tămăduiască copilul. După procesiune, el a dus-o acasă. Când au pus-o în pat şi au dezvelit-o din pătură, s-a petrecut minunea. Fetiţa oarbă şi cocoşată şi-a recăpătat vederea şi sănătatea.

Ioannis Bophardios este vindecat

De ani de zile, Ioannis Bophardios nu putea să se mişte. Uneori, pentru a face câţiva paşi, era purtat de alţii şi trebuia să folosească cârje. Odată, de praznicul Sfântului Dionisie, el a aranjat să meargă din suburbia Pochali, unde locuia, la biserică.

Seara, el a descoperit că nu mai poate să se întoarcă acasă şi i-a întrebat pe monahi dacă ar putea să rămână acolo peste noapte. Toată noaptea, el s-a rugat sfântului să-l tămăduiască. De dimineaţă i-a auzit pe monahi bătând în uşa bisericii şi cerându-i s-o deschidă pentru a putea sluji Liturghia.

El nu putea să meargă să deschidă uşa, însă a auzit o voce stranie venind dinspre raclă, care i-a spus: ***„Ridică-te şi deschide”.*** Ioannis a făcut un efort şi încet-încet a ajuns la uşă şi a deschis-o.

După Liturghie, el a hotărât să se întoarcă acasă. Pe drum, pe măsură ce mergea, a simţit că poate păşi neajutat. În câteva zile, el s-a însănătoşit cu totul.

Căpitanul bolnav de epilepsie se vindecă

Căpitanul unei corăbii, Nicholas Dirlis mergea către Zakynthos cu o corabie mică când a avut o criză de epilepsie. Cum a văzut biserica unde se află moaştele sfântului, el l-a rugat să-l vindece. Din acea zi, el s-a tămăduit.

Sfântul şi căpitanul englez

O corabie engleză a ancorat în Golful Keri, lângă coasta Zakynthos-ului, pentru că era furtună puternică şi nu putea să intre în port. Căpitanul a coborât de pe vas şi l-a văzut pe ofiţerul Nicholas Koutsoukalis îngenunchind în rugăciune.

Englezul l-a întrebat ce face şi grecul i-a spus că se roagă Sfântului Ierarh Dionisie, ale cărui moaşte se află pe acea insulă.

„Pot să mă rog şi eu sfântului pentru siguranţa noastră ?”, a întrebat căpitanul englez.

„Bineînţeles”, i-a răspuns Koutsoukalis.

Atunci a îngenuncheat şi englezul, şi-a dat jos bereta şi l-a rugat pe Sfântul Dionisie să potolească marea. Rugăciunea sa a fost auzită, marea s-a liniştit, şi vasul a intrat în port în siguranţă. Ajuns acolo, căpitanul a mers la biserică şi i-a adus în dar sfântului o candelă de argint.

Paracliserul şi incendiul

În anul 1849, paracliserului Ilarion Garpasis i s-a arătat în vis sfântul de 3 ori în aceeaşi noapte. A patra oară, pentru că el nu s-a trezit, sfântul l-a zgâlţâit şi i-a spus să se trezească din somn şi să meargă la biserică. Paracliserul s-a trezit, s-a îmbrăcat repede şi a mers la biserică precum i-a spus sfântul. De cum a intrat, a văzut cutia milei cuprinsă de flăcări de la o lumânare pe care o lăsase aprinsă. A stins focul, i-a mulţumit din inimă sfântului că a păzit biserica sa şi s-a întors acasă.

”Ce s-a întâmplat atunci nu poate nimeni să descrie” – din minunile Sfântului Dionisie

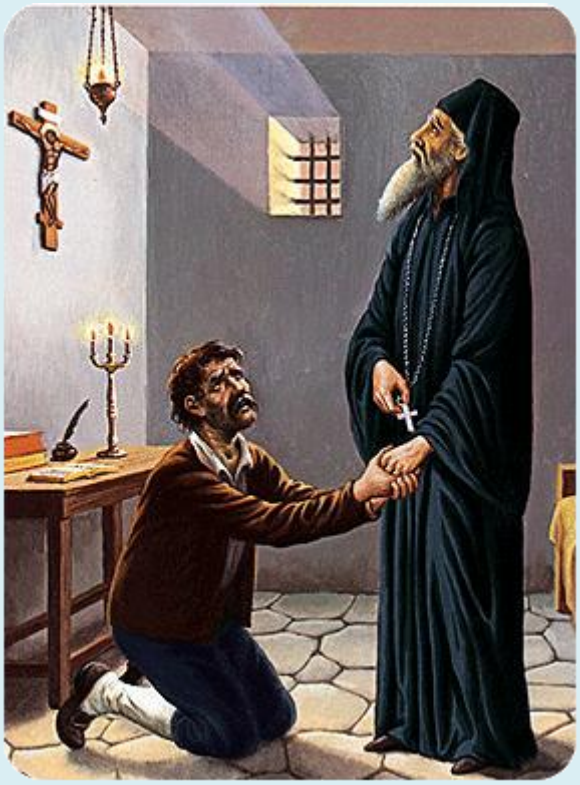

În cei 50 de ani petrecuți în Mănăstirea Sfântului Dionisie am văzut multe minuni pe care le-a făcut sfântul însuși.

Una dintre acestea s-a întâmplat unui copil de 7-8 ani, din satul Vanato, Zakinthos. În timp ce se juca în via familiei, un vânător își desfășura activitatea în acea zonă. Doar ce văzuse că se ridică o prepeliță și a și tras cu pușca fără să-l vadă pe copil, ce era acoperit de frunzele viței de vie. Din greșeală l-a lovit pe acela în față, mai exact în ochi. Părinții lui l-au dus la doctor, care a spus că trebuie să-i scoată globii oculari, în caz contrar poate să moară din cauza infecției ce va interveni. Într-un final s-au hotărât părinții și doctorul să-i scoată ochii. Copilașul a fost astfel scufundat în întuneric pentru 20 de ani. Orb cum era, cerșea pentru a-și agonisi cele necesare trăirii pe acest pământ.

În fiecare an, la hramul său, obișnuim să-l ridicăm pe Sfântul Dionisie în poziție verticală și să facem o procesiune prin oraș. Atunci mulți bolnavi se așază la pământ pentru a se trece pe deasupra lor cu sfânta raclă.

La o astfel de ceremonie, respectivul orb a spus cuiva:

- Frate, sunt orb! Nu mă așezi și pe mine pe drum când va trece Sfântul Dionisie? Poate îmi va reda lumina ochilor.

Omul acela bun l-a așezat, iar orbul, când a simțit că sfântul este deasupra lui, și-a ridicat mâinile și a apucat picioarele sfântului și din toată inima i-a spus:
- Sfinte al lui Dumnezeu, dă-mi lumina ochilor, ca să te las să pleci!

Responsabilii procesiunii s-au grăbit să-i ia mâinile de pe sfânt, însă acela avea brațele puternice și continua să strige:
- Nu, nu-l las să plece! Sfinte Dionisie, dă-mi lumina ochilor!

Dintr-odată a căpătat noi ochi. Sfântul Dionisie pur și simplu i-a dăruit o nouă pereche de ochi!

Această minune mărturisesc că am văzut-o cu ochii mei.
O altă impresionantă minune este următoarea:

O fetiță din California, Statele Unite ale Americii, era paralizată. Avea o problemă gravă la coloana vertebrală. Deseori, atât ea, cât și mama ei, vedeau în vis un călugăr care le invita să vină în Zakinthos, promițându-le că fetița se va face bine.

În cele din urmă, s-au hotărât să vină pe insula noastră, chiar dacă nu vorbeau grecește.

Un doctor bun, pe nume Koumanis, vorbind bine limba engleză, i-a spus mamei cuprinsă de nedumerire:
- Ați venit din California în Zakinthos? Cine este capabil dintre noi, doctorii de aici, să o vindecăm pe fetița dumneavoastră?

Mama i-a răspuns că au văzut un călugăr ce le-a îndemnat să vină până acolo. Imediat medicul a înțeles despre cine era vorba și le-a arătat să meargă la biserica Sfântului Dionisie.

Nu în mod întâmplător a fost faptul că în acea zi era și ziua de prăznuire a sfântului. Au venit așadar la Vecernie, iar în momentul în care am scos racla Sfântului Dionisie în fața ușilor împărătești, deși fetița era paralizată, a făcut un salt și a venit de a îmbrățișat picioarele sfântului, spunând în grecește (pe care nu o vorbea, așa cum am amintit):
- Acesta venea în California și îmi spunea că mă voi face bine.

Ce s-a întâmplat atunci nu poate nimeni să descrie. Ce bucurie! Iar mama ei, mulțumind Sfântului Dionisie, a plecat spre casă cu fetița foarte sănătoasă.

(*Arhimandritul Hrisostom Ghelbesi)*

Traducere și adaptare: Elisei Roncea.
Sursa: ΘΑΥΜΑΣΤΑ ΓΕΓΟΝΟΤΑ
Articol relatat de portalul doxologia.ro

„Ce să facă Maica Domnului cu uleiul, să facă de mâncare?”

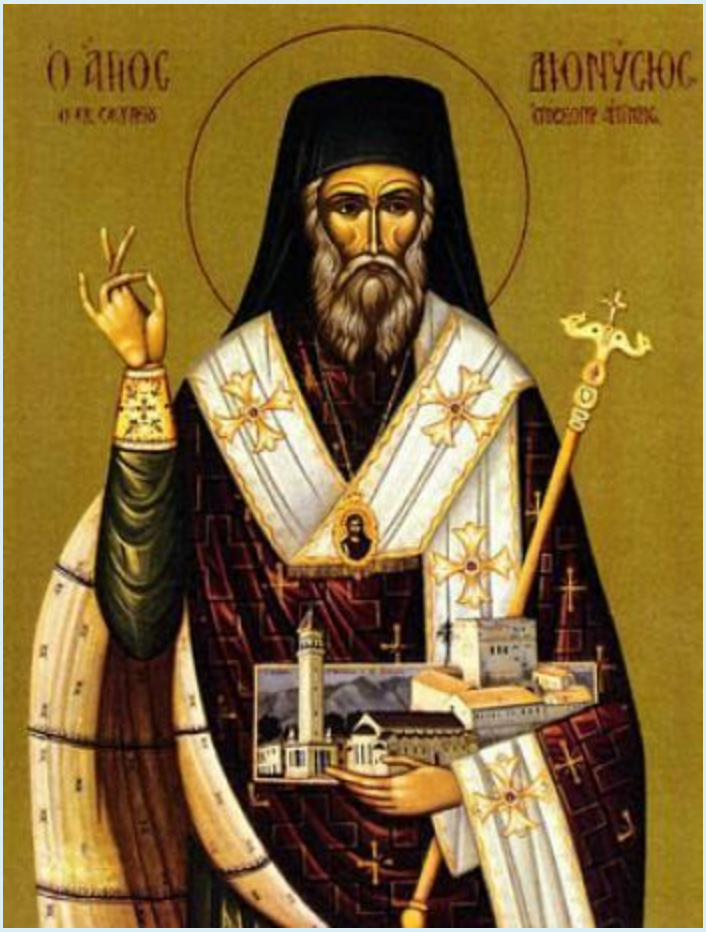

Sunt un foarte bătrân ieromonah al Sfintei Mănăstiri a Sfântului Dionisie din Zakinthos. În această mănăstire am fost închinoviat pe 17 septembrie 1935, iar pe 1 octombrie am plecat, așa cum făceau toți frații începători ai mănăstirii, în insulele Strofadia. Acestea sunt două mici insule unde nu există nimic altceva decât o mănăstire ce are ca tezaur mormântul Sfântului Dionisie. Am stat acolo patru-cinci ani. Multe minuni am auzit și am văzut cu ochii mei. Vă voi împărtăși câteva spre slava lui Dumnezeu cel în Treime lăudat și a Maicii Domnului. Părinții de pe acele insule aveau mare evlavie și iubire pentru Maica noastră. Toată ziua spuneau: Maica noastră, bucuria tuturor!

***

Odată, ni s-a stricat moara la mănăstire și nu mai aveam făină pentru pâine. Ne-am gândit, ne-am sfătuit unul cu altul și am hotărât să trimitem două scrisori către Mănăstirea noastră din Zakinthos, scrisori pe care să le punem în două sticle mari, bine strânse, alături de câțiva bani. Le-am însemnat cu semnul Sfintei Cruci în fața

icoanei Maicii Domnului „Bucuria tuturor” și înaintea sfintelor moaște ale Sfântului Dionisie și le-am dat drumul în mare. În acele scrisori, scrisesem și ora când „am trimis poșta”. În puțin timp, una dintre sticle a ajuns în portul Katakolon, iar cealaltă pe țărmul Kyparissi. Cel care găsise sticla pe țărmul Katakolon a mers și a chemat oamenii pentru a se minuna cum acea sticlă ajunsese așa repede la ei, având în vedere că insulele erau la o distanță de 42 de mile! Mai apoi a trimis scrisoarea la Zakinthos, la mănăstire, iar în trei zile a fost trimis meșterul pentru repararea morii.

***

Din satul Marathos al insulei Proti veneau des în insulele Strofadia câțiva oameni cu o barcă pentru pescuit. Odată, o femeie văduvă din acele locuri le-a spus respectivilor cu barca:

– Luați această sticluță cu ulei pentru a aprinde candela Maicii Domnului și a noastră? Am făcut o făgăduință.

– Desigur că o luăm, au răspuns și au băgat-o în cala bărcii.

Când însă au ajuns la mijlocul traseului, au spus unii către alții:
– Nu luăm uleiul văduvei să-l gătim? Oare Maica Domnului se apucă să gătească ceva?

– Mergi și ia-l din cală.

A coborât unul dintre aceia în cală, a căutat, însă uleiul nu era nicăieri.

– Unde l-ai pus? Dă-mi mie cârma și mergi tu să-l aduci.

A coborât și acela, însă uleiul era de negăsit. Au început să se întrebe între ei ce s-a întâmplat. Doar ce au ajuns în Strofadia, în momentul când au mers să lege corabia de țărm, văd în fața lor sticluța cu ulei. Copleșiți de acest eveniment, au adus sticluța la noi, la mănăstire, spunând:
– Părinte, am vrut să folosim uleiul văduvei la mâncare, însă Maica Domnului ni l-a luat din barcă. Luați-l sfinția voastră pentru a aprinde candelele.

(Minune relatată de către ieromonahul Hrisostom de la Mănăstirea Sfântul Dionisie din Zachint)

Traducere și adaptare: Pr. Elisei Roncea

Sursa: ΘΑΥΜΑΣΤΑ ΓΕΓΟΝΟΤΑ

Împărtășirea cu Trupul și Sângele lui Hristos întoarce un tânăr din pragul morții

„Îți mulțumesc mult că m-ai ajutat și m-am putut împărtăși! Am destui ani de când nu m-am mai împărtășit. Mulți ani... Slavă Domnului pentru împărtășania aceasta!”

***

Domnul Petru era îngrijit de luni de zile într-un mare spital, fiind cel mai grav caz din tot sectorul său. Prin patul alăturat din salonul său se perindaseră mulți bolnavi. Unii au plecat repede pentru a-și continua sănătoși viața lor pământească, iar alții au părăsit spitalul trecând în viața veșnică.

Era ușor să lege cunoștințe cu pacienții care îi erau colegi de salon și încerca să îndemne la spovedanie și împărtășanie pe fiecare bolnav pe care îl cazau în patul vecin. Își propusese să facă acest lucru în mod politicos, dar vesel, pe toată durata cât urma să stea internat. Și avea reușite aproape de sută la sută. Acest lucru îi calma durerile care încă îl țineau țintuit în spital.

Într-o zi au adus în acel pat un tânăr bărbat din Eptanez, Alexis, care suferise o ruptură de rinichi. Îi apăruseră probleme și la inimă, dar și la plămâni, pentru că era fumător constant. Suferea mult. Trei zile și trei nopți s-a zbătut în patul de spital, ca un pește pe uscat. Nu putea să respire, gemea continuu. Avea dureri insuportabile.

Soția lui Alexis, care-i stătea alături, părea deznădăjduită. Biata femeie lucra într-un hotel, dar acum o concediaseră. Nu aveau rude aici în zonă, de aceea atunci când a plecat la spital ca însoțitor pentru soțul ei, i-a încredințat pe cei trei copii ai lor unei vecine bune. Străină în acest mare oraș, tânăra îl sprijinea mult pe soțul ei, având ca singură întărire credința în Dumnezeu și în harul Sfântului Dionisie din Zakynthos, ocrotitorul insulei lor.

Petru și familia lui încercau, atât cât le stătea în putință, să-i ajute pe Alexis și pe soția lui. Doctorii intrau și ieșeau grăbiți din salon, se aplecau cu atenție deasupra lui Alexis, consultându-l tăcuți cu instrumentele lor medicale. În salon predomina o încordare continuă.

Într-un astfel de moment, fiica lui Petru s-a apropiat de tatăl ei și i-a șoptit la ureche:

- Tăticule, domnul Alexis este grav bolnav. Diseară, probabil, i se va curma suferința, i-a spus un doctor soției lui care este afară pe hol și plânge mult. Voi merge alături de ea să-i țin companie. Tu știi ce să faci, roagă-te!

- Bine, mergi, dar nu, nu trebuie să moară diseară. Nu diseară, copilul meu!

- De ce, tată?

- Pentru că nu am reușit să-l pregătim să primească înăuntru, în inima lui, pe Hristosul nostru! Cum să plece așa, copilul meu? Roagă-te să facă ceva Maica noastră (n.r. - Maica Domnului) diseară! Să nu plece Alexis fără Hristos! Să nu moară diseară, Doamne!...

Pe la mijlocul nopții, Alexis s-a liniștit în mod neașteptat. Fără să piardă șansa aceea, Petru i-a spus în timpul nopții:

- Alexis, curaj! Te vei face bine! Crede-mă. Doctorii se așteptau să mor acum două luni, nu mai aveam nici o nădejde! Și știi de ce trăiesc încă și, orice ar fi, voi ieși din spital? Datorez acest lucru preotului spitalului, care vine și mă împărtășește pe mine nevrednicul foarte des. Mi-l dă pe Acela care este Izvorul Vieții, pe Iisus Hristos! Așa a dispărut boala mea și trăiesc, fratele meu Alexis! Doctorii, care nu mai aveau vreo speranță, vorbesc despre o minune. Și tu, din ce mi-a zis soția ta, crezi în Hristos și-L iubești. Nu-i așa, Alexis?

- Așa este, domnule Petru. Sunt păcătos, dar nu și necredincios.

- Vrei să te împărtășești mâine dimineață împreună cu mine, Alexis?

- Unde vom merge?

- Va veni aici preotul și ne va împărtăși. Liniștește-te acum. Fă o rugăciune și odihnește-te!

Puțin după răsăritul soarelui, Alexis a avut din nou un paroxism puternic de dispnee. Salonul s-a umplut iarăși de medici care se aplecau deasupra lui cu interes și foarte greu l-au făcut să-și revină. Soția lui își făcea semnul Sfintei Cruci încontinuu. Petru se ruga fierbinte, rugând pe Domnul să-i dea lui Alexis o prelungire de viață, pentru a nu pleca neîmpărtășit din viața aceasta.

În puțin timp, înștiințat telefonic de fiica lui Petru, preotul spitalului a intrat în salon ținând în mâini Sfintele Daruri. Cei doi bolnavi s-au ridicat și s-au așezat cu respect la marginea patului. Și, după ce părintele a vorbit în liniște, pentru puțin timp, cu Alexis, i-a împărtășit și pe el și pe Petru cu Preacuratul Trup și cu Cinstitul Sânge al Domnului, i-a însemnat cu semnul Sfintei Cruci și a plecat tăcut.

- Cum te simți, Alexis? a vorbit primul Petru, când au rămas doar ei.

- Foarte bine! Mă simt bine în tot corpul meu, domnule Petru! Nu îmi amintesc să fi simțit vreodată ceva asemănător! Îți mulțumesc mult că m-ai ajutat și m-am putut împărtăși! Am destui ani de când nu m-am mai împărtășit. Mulți ani... Slavă Domnului pentru împărtășania aceasta!

Soția lui Alexis, care mersese să se roage în capela spitalului, când a venit în salon l-a găsit pe soțul ei cu totul schimbat și a prins curaj. Și doctorii vedeau în fiecare zi îmbunătățirea sănătății lui Alexis. În puține zile, cu biletul de ieșire din spital în mână, Alexis și soția lui au pornit pe drumul de întoarcere spre insula lor, luându-și rămas bun, cu lacrimi în ochi, de la domnul Petru, care dădea slavă lui Dumnezeu pentru încă o minune a Sa.

Slavă lui Dumnezeu pentru toate!

Traducere și adaptare: Pr. Elisei Roncea

Sursa: «Ἂς μὴν πεθάνει ἀπόψε, Κύριε!

Cărţi despre Sfântul Dionisie

Konomos, Dinos - Sfântul Dionisie - Sfântul ocrotitor al Zakynthosului

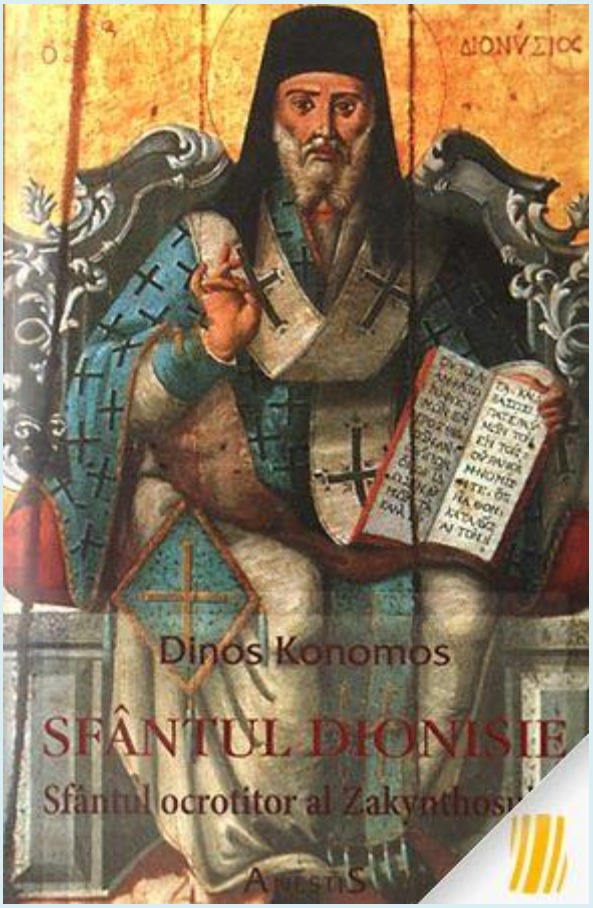

Prezentarea cărții: Mlădiță a Zakyinthosului şi episcop al Eghinei, apărător al Mânăstirii Strofades, Sfântul Dionisie cel dreptslăvitor, acum toţi credincioşii să-l cinstim şi să strigăm către el: prin rugăciunile tale fierbinţi mântuieşte-ne pe noi, cei care prâznuim pomenirea ta şi strigăm: slavă Celui ce te-a prea mărit pe tine, slavă Celui ce te-a încununat pe tine, slavă Celui ce te-a dat nouă mijlocitor neobosit.

Sfântul ierarh Dionisie al Zachintului - Viața. Minunile. Slujba. Paraclisul. Acatistul

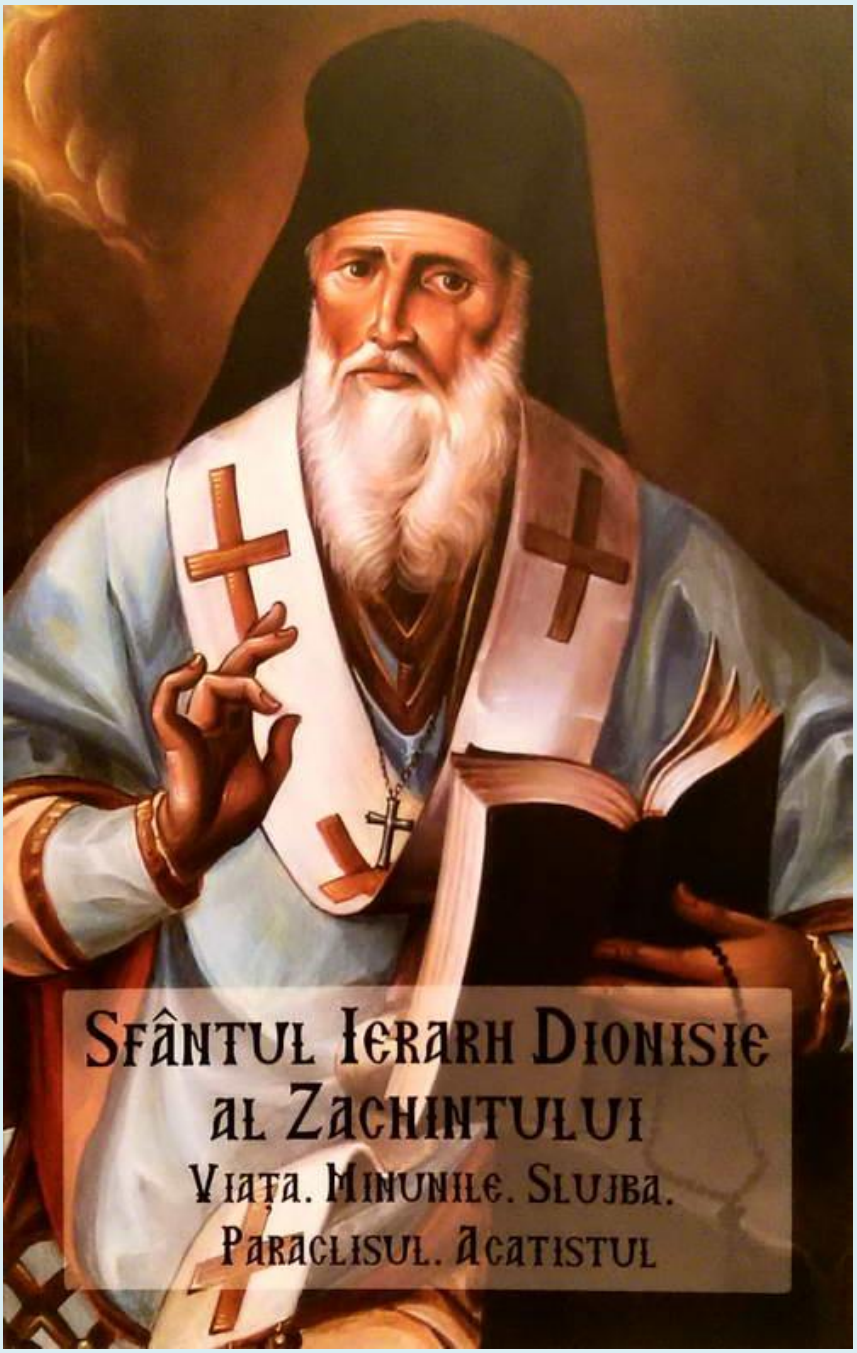

Extras din carte:
http://www.edituraiona.ro/Media/Sf%C3%A2ntul-Ierarh-Dionisie-al-Zachintului.pdf

Silvia Moian - Sfântul Dionisie din Zakinthos

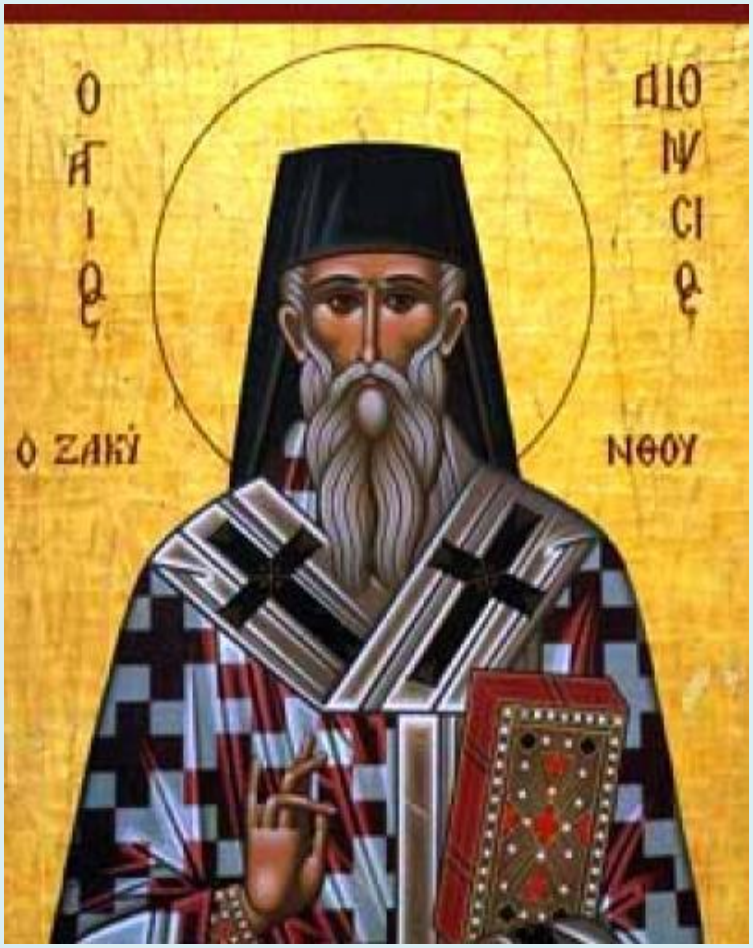

Creaţia lui Dumnezeu e minunată. O îmbinare perfectă de armonie şi culoare. Ne-a lăsat tot ce e mai frumos ca să ne bucurăm şi să-l slăvim. Un astfel de loc minunat este şi insula Zakinthos, scăldată de apele limpezi de un albastru turcoaz a mării ionice. Traversând Grecia şi îndreptându-ne spre sud vest, din portul Kilini al Peloponezului, ai posibilitatea după un drum de aproximativ o oră şi jumătate cu feribotul pe mare, să ajungi în insula denumită de vechii veneţieni "Floarea orientului."

Împodobită cu o vegetaţie bogată de pini, măslini şi portocali, cu flori multicolore şi parfumate, aerul exotic în care palmierii străjuiesc împrejurimile, străduţele înguste cu clădiri pitoreşti ale localităţilor, fac din Zakinthos un loc minunat.

Chiar din portul Zante al capitalei se poate observa o catedrală măreaţă cu un turn foarte înalt. Aici se află moaştele întregi ale unui mare sfânt mai puţin mediatizat la

noi, sfânt protector al insulei care împreună cu Sfântul Spiridon şi Sfântul Gherasim al Kefaloniei apără insulele ionice.

Am păşit cu emoţie în somptuasa catedrală căutând cu privirea locul unde se află sfântul. Cineva m-a îndrumat spre paraclisul de lângă altarul bisericii. Ajunsesem prea târziu. Preoţii tocmai închideau racla şi nu ne-au observat. Am intrat în paraclisul bogat ce conţinea sculpturi fine acoperite cu foiţe de aur. Undeva pe bolta era pictat Sfântul ierarh Dionisie între doi îngeri. La mijlocul paraclisului se găsea racla de argint închisă. Deoparte şi de alta ardeau două candele.

Un crâmpei de pace linişte şi bucurie mi-a cuprins sufletul. Nu ştiam multe lucruri despre el, dar am simţit sfinţenia locului.

Cineva a întrebat la ce oră se deschide racla din nou. Ni s-a comunicat că nu există o oră fixă şi nu se ştia momentul când se va mai deschide în ziua respectivă. Nu puteam aştepta prea mult. Un sentiment de neîmplinire şi părere de rău îmi cuprinse fiinţă. Veneam pentru prima şi poate pentru ultima oară în acest loc îndepărtat al Greciei şi tare aş fi dorit să îl văd pe acest ocrotitor respectat şi iubit al insulei. Pentru că trupul său neputrezit este purtat cu tot respectul cuvenit de două ori pe an în august şi decembrie într-o mare procesiune. Ca şi Sfântul Spiridon el este scos în picioare.

Cineva din personalul bisericii se întoarce şi ne întreabă dacă suntem ortodocşi. Când au aflat că suntem români au devenit parcă şi mai binevoitori şi ne-au rugat să aşteptăm. Au intrat apoi 2 preoţi în veşminte, au cântat tropare, au cădit, după care cu multă evlavie au deschis capacul şi părţile laterale ale raclei.

Aveam să văd pe sfântul acesta minunat. În picioare avea papucei, pe care am înţeles că trebuie să îi schimbe din când în când, deoarce îi găsesc tociţi, cu firicele de iarbă şi alge lipite pe talpă. Veşmântul i se uzează. Aveam să aflu mai târziu că racla se deschide uneori foarte greu sau deloc, pentru că uneori sfântul este plecat în ajutorul celor care îl cheamă.

Am sărutat papucelul, mi-am spus necazurile ca unui bun prieten şi am simţit salutul şi binecuvântarea lui. Corpul neputrezit de aproape 500 de ani împrăştie o miresmă de flori şi tămâie. Un episcop al iertării, al milei, al dragostei. Împlinind cuvântul Domnului în viaţa sa, lupta cea bună a luptat şi veşnicia Raiului a câştigat. Am plecat cu greu de acolo. Aceeaşi senzaţie de părere de rău că te desparţi de cineva drag.

Să dea Dumnezeu ca Sfântul Dionisie al Zakinthosului să ne călăuzească mereu paşii pe căile întortochiate ale vieţii şi să fie mijlocitor la tronul lui Dumnezeu pentru mântuirea sufletelor noaste.

Pr. Silviu Cluci - Icoana Maicii Domnului „Pantonhará” din Zakynthos

Pentru a arăta bucuria lor față de ajutorul Maicii Domnului, monahii au numit icoana Maicii Domnului din mănăstire „Pantonhará” (Bucuria tuturor).

Icoana făcătoare de minuni a Maicii Domnului Pantonhará (secolul XV) a fost aşezată, mai întâi, în katholikonul Mănăstirii Strofadelor, ce se afla atunci pe o mică insulă, la sud de Zakynthos (Zante).

Tradiția spune ca împărăteasa bizantină Irina Laskaris, fiica împăratului Teodor I (1204-1222) şi soţia lui Ioan al III-lea Ducas Vatatzes (1222-1254), trecând cu vasul său pe lângă insula ionică Zakynthos, a oprit pe mica insulă Strofade şi a mers la mănăstirea de aici, unde s-a rugat Maicii Domnului pentru vindecarea surorii ei. Maica Domnului a răspuns rugăciunilor împărătesei și i-a tămăduit sora.

Împărăteasa s-a întors pe insulă și a mărturisit călugărilor minunea, făgăduind să le ofere sprijinul în tot ceea ce vor cere. Călugării au cerut atunci să se construiască o mănăstire-cetate, pentru a se putea apăra de piraţi. Împărăteasa Irina şi-a ţinut promisiunea şi a construit mănăstirea.

Pentru a arăta bucuria lor față de ajutorul Maicii Domnului, monahii au numit icoana Maicii Domnului din mănăstire „Pantonhará” (Bucuria tuturor).

În 1716, din cauza numeroaselor incursiuni ale piraţilor, monahii din Mănăstirea Strofadelor au mutat în Zakynthos moaştele Sfântului Dionisie, dimpreună cu icoana Maicii Domnului „Pantonhará”.

Astăzi, pelerinii se pot închina icoanei Maicii Domnului „Pantonhará” în Mănăstirea Strofadelor şi a Sfântului Dionisie din Zakynthos.

Sfântul Dionisie din Zakynthos - Jurnal de vacanţă

Revin la abandonatul meu jurnal de vacanţă...oare a câta filă scriu? Nici nu mai ştiu, de când nu l-am mai "atins"...E jurnal de vacanţă capitolul V!

Prilej bun de revenire: 17 decembrie. Ziua Sfântului Dionisie din Zakynthos.

Ajunsesem cu povestea în oraş, în Zante.

Am zărit încă de pe mare, până ce ferryboat-ul nu acostase, clopotniţa Bisericii Sfântului Dionisie. Dangătul de clopot întâmpina zorii, acoperind oraşul. Primele semne ale răsăritului se desfăşurau de-a lungul ţărmului, oglindind în ape tot mai clar chipul clădirilor.

La ora aceea din dimineaţă, oraşul cochet era complet adormit. Treze erau doar tufele imense de bougainvillea, care se căţărau pe garduri şi pe case.

Am revenit în oraş după amiază şi am pornit-o spre Catedrală. Eram acasă la Sfântul Dionisie şi doream nerăbdătoare să-l "cunosc"!

Nu auzisem nimic despre el până în vacanţa trecută, când din Thassos mi-am cumpărat o icoană care îl reprezenta. Intenţia mea fusese însă alta, îmi doream o icoană cu Sfântul Nectarie, am găsit una într-un bazar, am sucit-o, am învârtit-o, am aşezat-o înapoi în raft, prietenii mei au dat strigarea de plecare iar eu m-am hotărât brusc, am luat icoana, am plătit-o, iar acasă am desoperit că era...Sfântul Dionisie din Zakynthos!

Am citit apoi viaţa Sfântului, care m-a cucerit pe loc! M-am gândit că ar fi minunat să pot ajunge să mă închin la moaştele lui, care se păstrează întregi.

Şi cum nicio rugăciune către Sfântul nu rămâne fără răspuns...am ajuns mai repede decât mi-aş fi putut închipui anul trecut, când îi priveam chipul în icoana cumpărată în grabă.

Sfântul Dionisie este protectorul insulei Zakynthos, fiind născut aici în 1547. Părinţii săi s-au îngrijit să primească o educţie aleasă şi fiind înstăriţi, i-au angajat un profesor care îi preda italiana, latina şi greaca veche, dar şi cursuri de teologie.
Îndrăgind viaţa călugărească, a intrat în mănăstire; râvnitor spre cele sfinte şi evlavios, a fost găsit vrednic de a fi hirotonit episcop, întâi al Aeginei, apoi al Zakynthosului şi Strofadelor. Smerit fiind însă, a părăsit scaunul episcopal la o vreme şi s-a reîntors la nevoinţa din chilie.

În anul 1622, în 17 decembrie, a trecut la Domnul şi a fost înmormântat după dorinţa sa în biserica Sfântul Gheorghe Strofades, locul în care a fost hirotonit preot. După trei ani, trupul său a fost găsit neputrezit şi izvorând bună-mireasmă şi apoi mutat în biserica ce îi poartă numele, construită în anul 1708 în cinstea lui.

Un puternic cutremur a distrus aproape în întregime insula în anul 1953, însă Biserica şi trupul făcător de minuni al Sfântului au fost păstrate nevătămate.

O scriere despre viaţa Sfântului povesteşte cum acesta a ocrotit odată un răufăcător căutat de poteră pentru o ucidere: tâlharul ucisese un călugăr care era tocmai fratele

de trup al Sfântului. Aflând acest lucru din însăşi mărturisirea ucigaşului, deşi îndurerat, monahul Dionisie l-a ascuns în chilia sa până ce a trecut primejdia, iar după aceea i-a descoperit aceluia cine este. Criminalul s-a mâhnit mult şi s-a căit amar, iar mai apoi a intrat într-o mănăstire din acele locuri, călugărindu-se. Pentru această dovadă de mărinimie şi pentru multe altele, Sfântul este socotit un sfânt al dragostei şi iertării, o pildă de iubire şi nejudecare a aproapelui.

Minuni se fac şi în zilele noastre la racla Sfântului şi nu numai acolo, ci în tot ţinutul şi dincolo de acesta. Sute de localnici şi pelerini vin să se închine la Sfintele moaşte, să mulţumească sau să ceară sfat.

În unele zile, capacul raclei nu poate fi ridicat, sicriul de argint rămânând ferecat. Atunci monahii spun că Sfântul e plecat să împlinească rugile şi chemările celor care îi cer ajutorul. Încălţămintea Sfântului trebuie schimbată din vreme în vreme deoarece se ponoseşte, iar pe marginea veşmintelor sale se găsesc de multe ori alge sau cristale de sare.

Acasă la Sfântul Dionisie...

Racla cu sfintele sale moaşte:

...şi Biserica Sfântului Nicolae unde se păstrează veşmintele Sfântului Dionisie; de aici începe procesiunea în Vinerea mare

...se aşteptau oaspeţi de seamă...

Sfântul a primit hirotonia întru ieromonah în anul 1570. Peste veşmintele ferecate sub sticlă, timpul n-a lăsat urme, aşa cum mă aşteptam...

Chemare...

Pentru rugăciunile Părintelui nostru Dionisie, Doamne Iisuse Hristoase miluieşte-ne şi ne mântuieşte pe noi!

Pr. Silviu Cluci - Biserica Sfântului Dionisie din Zakynthos

Biserica Sfântului Dionisie este cea mai importantă biserică de pe Insula Zakynthos. Aici, într-o cameră din dreapta altarului, se păstrează moaştele Sfântului Dionisie din Zakynthos într-o raclă de argint.

Biserica iniţială a fost construită în anul 1708, iar după 50 de ani s-au adăugat unele secţiuni.

În anul 1893 biserica a fost distrusă de un cutremur puternic. Lucrările pentru o nouă biserică au început abia în anul 1925 şi s-au încheiat în anul 1948.

Spre slava lui Dumnezeu, noua biserică a rezistat în faţa cutremurului din anul 1953, care a distrus casele din întreaga insulă.

Biserica actuală este o clădire impunătoare cu influenţe din arhitectura veneţiană. Pictura a fost realizată de iconarii Doxaras şi Koutouzis.

În biserică, într-o nişă din dreapta altarului, se păstrează racla cu moaştele Sfântului Dionisie din Zakynthos. De asemenea, credincioşii se pot închina la cele două icoane făcătoare de minuni ale Maicii Domnului „Pantonhará” şi, respectiv, „Thalassomahousa”.

Ocrotitorul bisericii, dar şi al întregii insule, Sfântul Dionisie din Zakynthos este sărbătorit de două ori pe an: pe 24 august (ziua mutării moaştelor sale) şi pe 17 decembrie (ziua trecerii sale la Domnul). Din anul 1901, în aceste zilele are loc procesiunea cu moaştele Sfântului Dionisie prin oraş.

Date de contact:

Adresă: Monis Strofadon, Zakinthos 291 00, Greece

Telefon: +30 26950 29858 +30 26950 28683

Silviu Cluci - Mănăstirea Strofadelor şi a Sfântului Dionisie din Zakynthos

Numele mănăstirii vine de la Arhipelagul Strofades format din două insule mici, stâncoase, care se numesc Harpya şi Stamfani, situate la 25 mile marine sud de Capul Keri, în Zakynthos.

În anul 1241, prinţesa Irina a Bizanţului, fiica împăratului Teodor I, a dat ordin pentru construirea unei impresionante mănăstiri închinate Mântuitorului Hristos şi Fecioarei Maria, cunoscută sub numele de Mănăstirea „Panaghia Panthohara”. În această mănăstire a trăit pentru câţiva ani şi Sfântul Dionisie, ocrotitorul spiritual al Insulei Zakynthos.

Atunci când şi-a dat sufletul în mâinile Domnului, pe 17 decembrie 1622, la vârsta de 75 de ani, Sfântul Dionisie a cerut ucenicilor să fie înmormântat în mănăstirea de pe Insula Stamfani, unde a fost tuns în monahism.

Mănăstirea Strofadelor a fost un foarte important centru monastic şi duhovnicesc al Ortodoxiei. De-a lungul timpului, mănăstirea a folosit drept loc de retragere şi

întărire duhovnicească pentru oamenii de știință și preoţii din Zakynthos. Aici a trăit ca monah patriarhul Grigorie al V-lea al Constantinopolului.

În 1716, din cauza numeroaselor incursiuni ale piraţilor, monahii din Mănăstirea Strofadelor au mutat moaştele Sfântului Dionisie la metocul mănăstirii din Kalliteros, Zakynthos.

Ulterior, în zona Ammos, a fost construită o biserică închinată Sfântului Dionisie, care a devenit rapid mănăstire. În 1764, această biserică a fost reconstruită, dar în 1893 mănăstirea a fost distrusă de un cutremur puternic. Moaştele sfântului vor fi mutate într-un paraclis temporar până în 1925, când se va pune temelia pentru o biserică mai rezistentă.

În 1953, când un alt cutremur puternic a lovit insula, biserica a rămas neatinsă şi a fost folosită ca refugiu pentru cei rămaşi fără case.

În 1957, a fost construită o nouă mănăstire numită Mănăstirea Strofadelor şi a Sfântului Dionisie, unde se află şi în prezent moaştele Sfântului Dionisie.

Ansamblul clădirilor mănăstirii Strofadelor cuprinde Biserica Sfântului Dionisie, turnul clopotniţă, Muzeul de Artă Bizantină şi corpul de chilii.

Deși aproape necunoscută în lumea ortodoxă, în prezent, acesta este unul dintre cele mai importante mănăstiri din vestul Greciei.

Mănăstirea Strofadelor - Zakynthos, Grecia (galerie foto)

Aşezată pe malul mării, în oraşul Zakynthos, Mânăstirea Strofadelor este prima care se distinge când intră vaporul în port. Aici se păstrează moaştele Sfântului Dionisie din Zakynthos.

© doxologia.ro

© doxologia.ro

https://www.slideshare.net/michaelasanda/agios-dionysios-of-zakynthos

Silviu Cluci - Muzeul Mănăstirii Strofadelor din Zakynthos

Dintre cele mai importante piese ale muzeului se remarcă cele două rânduri de veşminte arhiereşti ce au aparţinut Sfântului Dionisie de Zakynthos.

Noul Muzeu al Mănăstirii Strofadelor este găzduit într-una din clădirile mănăstirii şi a fost inaugurat la 12 noiembrie 2000.

Muzeul găzduieşte multe icoane importante şi numeroase opere de artă creştină provenite în primul rând de la Mănăstirea Strofadelor. Dintre cele mai importante piese ale muzeului se remarcă cele două rânduri de veşminte arhiereşti ce au aparţinut Sfântului Dionisie de Zakynthos.

Întreaga expoziţie, icoanele, manuscrise vechi şi veşminte liturgice sunt mărturie a importantei spiritualităţi a Mănăstirii Strofadelor.

© doxologia.ro

© doxologia.ro

Icoana Maicii Domnului din biserica
Sf. Dionisie din Zakynthos

Υπεραγία Θεοτόκος «Η Παντων Χαρα»
Zakynthos
http://dositeea.blogspot.com

Zakynthos
http://dositeea.blogspot.com

Icoana Maicii Domnului din biserica Sf. Dionisie din Zakynthos

Icoane

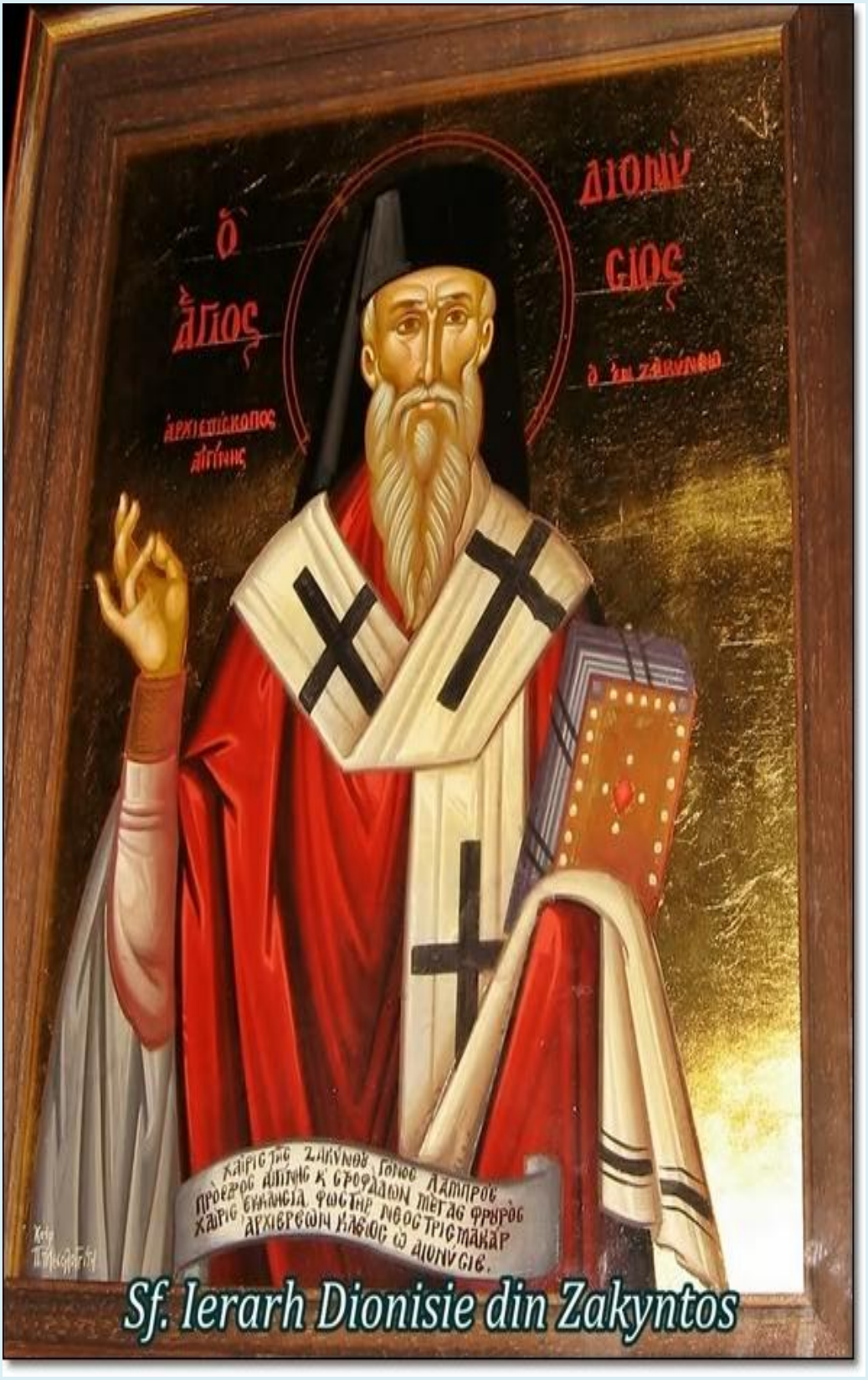
Ο ΑΓΙΟΣ
ΔΙΟΝΥ
ΣΙΟΣ
ΑΡΧΙΕΠΙΣΚΟΠΟΣ
ΖΑΚΥΝΘΟΥ
Sf. Ierarh Dionisie din Zakyntos

Ὁ ἅγιος
Ὁ ἐκ Ζακύνθου
Διονύσιος
Επίσκοπος
Αἰγίνης
Δέησις Α.Μ.Μ. εἰς μνήμην μητρὸς αὐτοῦ Ἑλένης
διά χειρός Κωνσταντίνας Συλίκου 2009

Sf. Ierarh Dionisie din Zakyntos

Sf. Dionisie din Zakynthos

Sf. Dionisie din Zakynthos

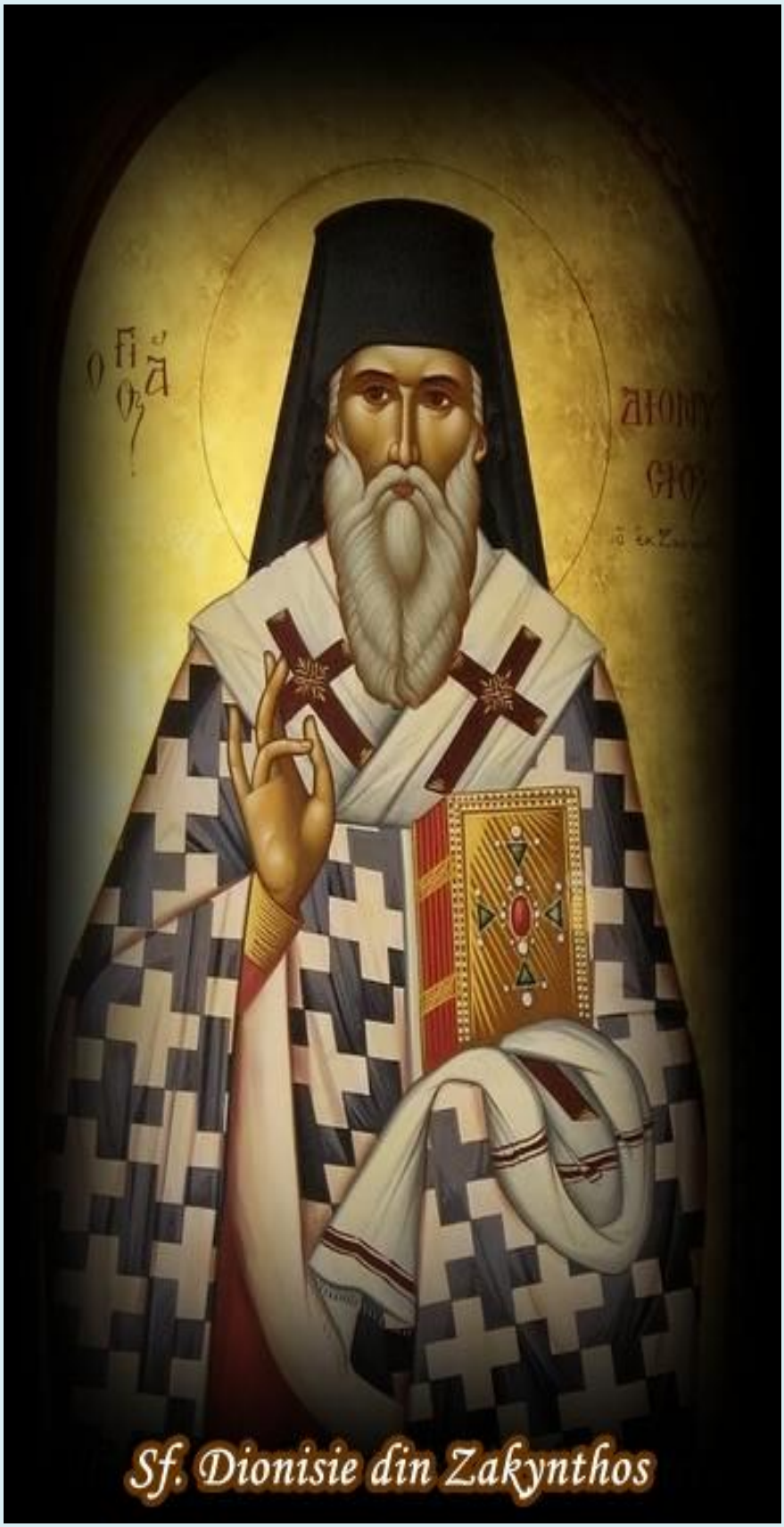
Sf. Dionisie din Zakynthos

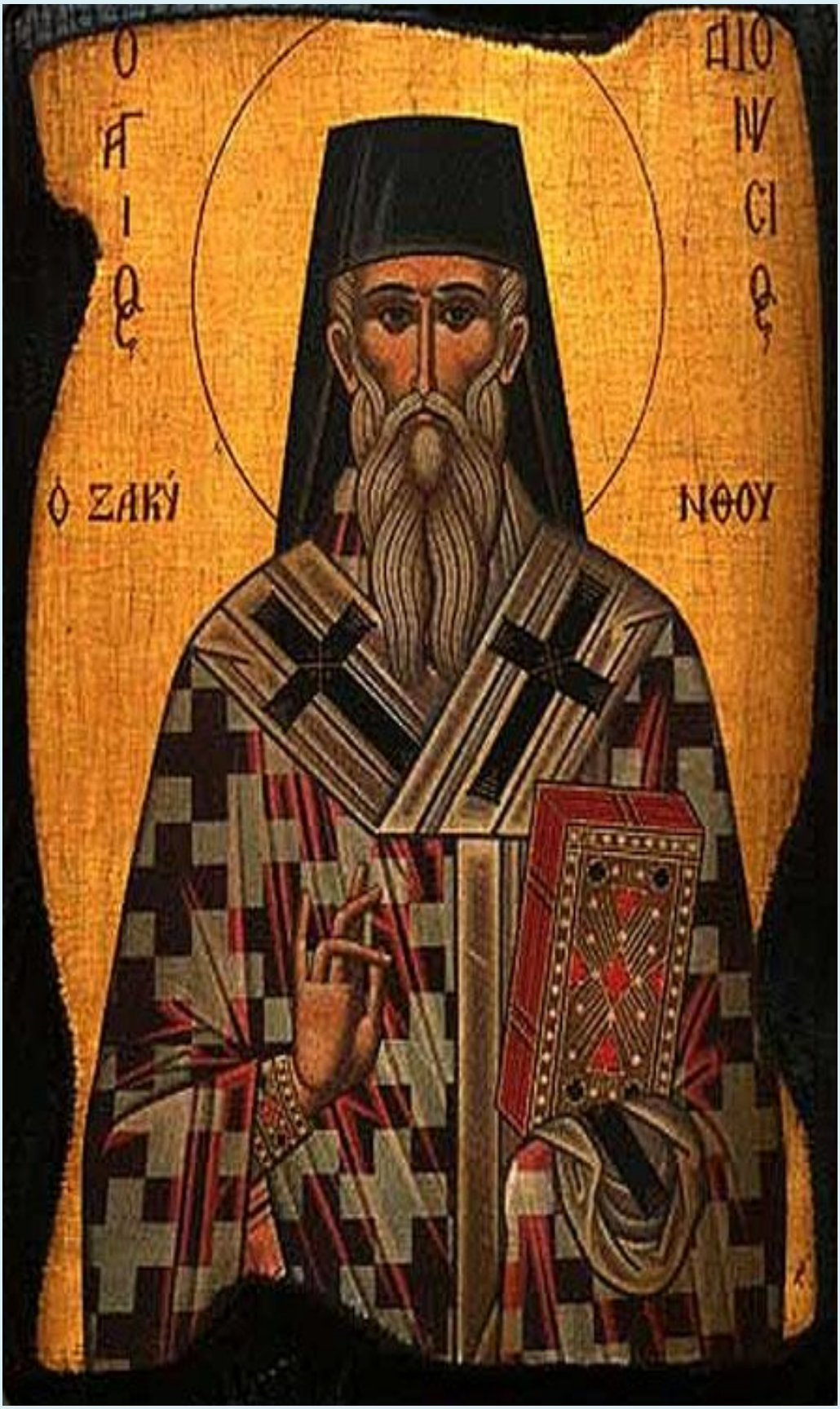
Ο ΑΓΙΟΣ
ΔΙΟΝΥΣΙΟΣ
Ο ΖΑΚΥ
ΝΘΟΥ

Ο ΑΓΙΟΣ
ΔΙΟΝΥΣΙΟΣ
Ο ΖΑΚΥΝΘΟΥ

Ὁ ἅγιος
Διονυ
σι
ος
Ἐπίσκοπος
Αἰγίνη

Ὁ ἅγιος
Διονύσιος
Ὁ ἐν Ζα:
:κύνθῳ

Ο ΑΓΙΟΣ
ΔΙΟΝΥΣΙΟΣ

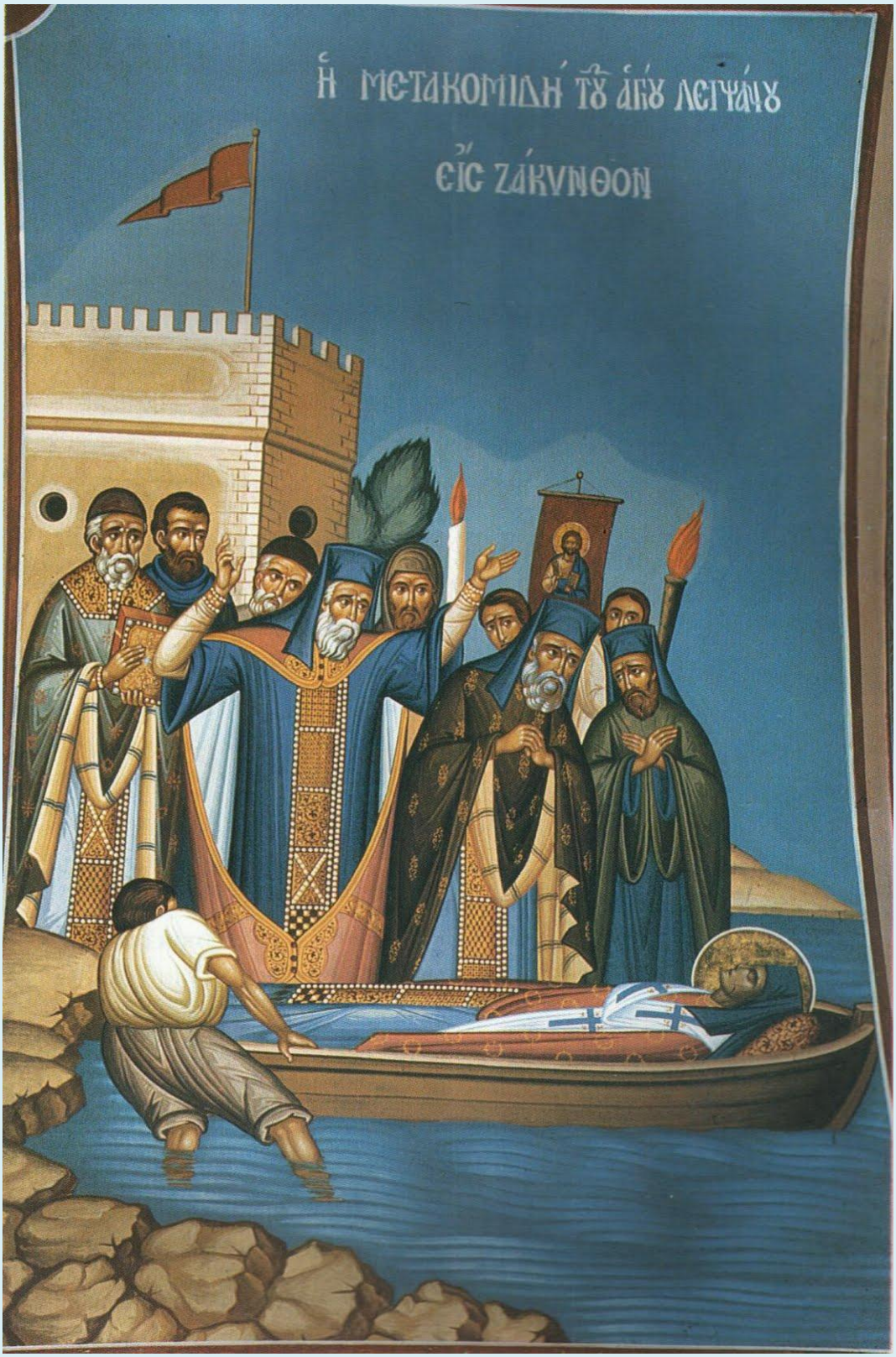

Icon depicting the transfer of the Holy Relic of St. Dionysios to Zakynthos

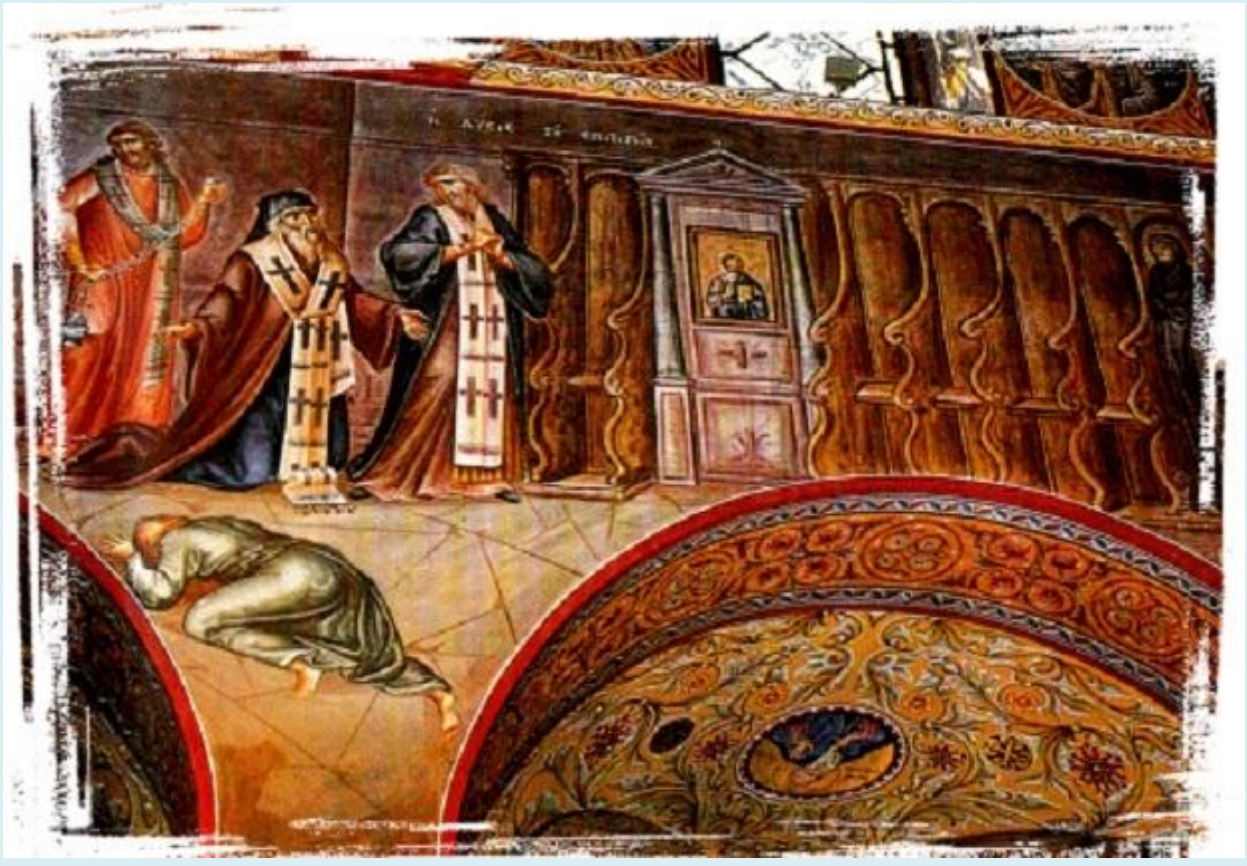

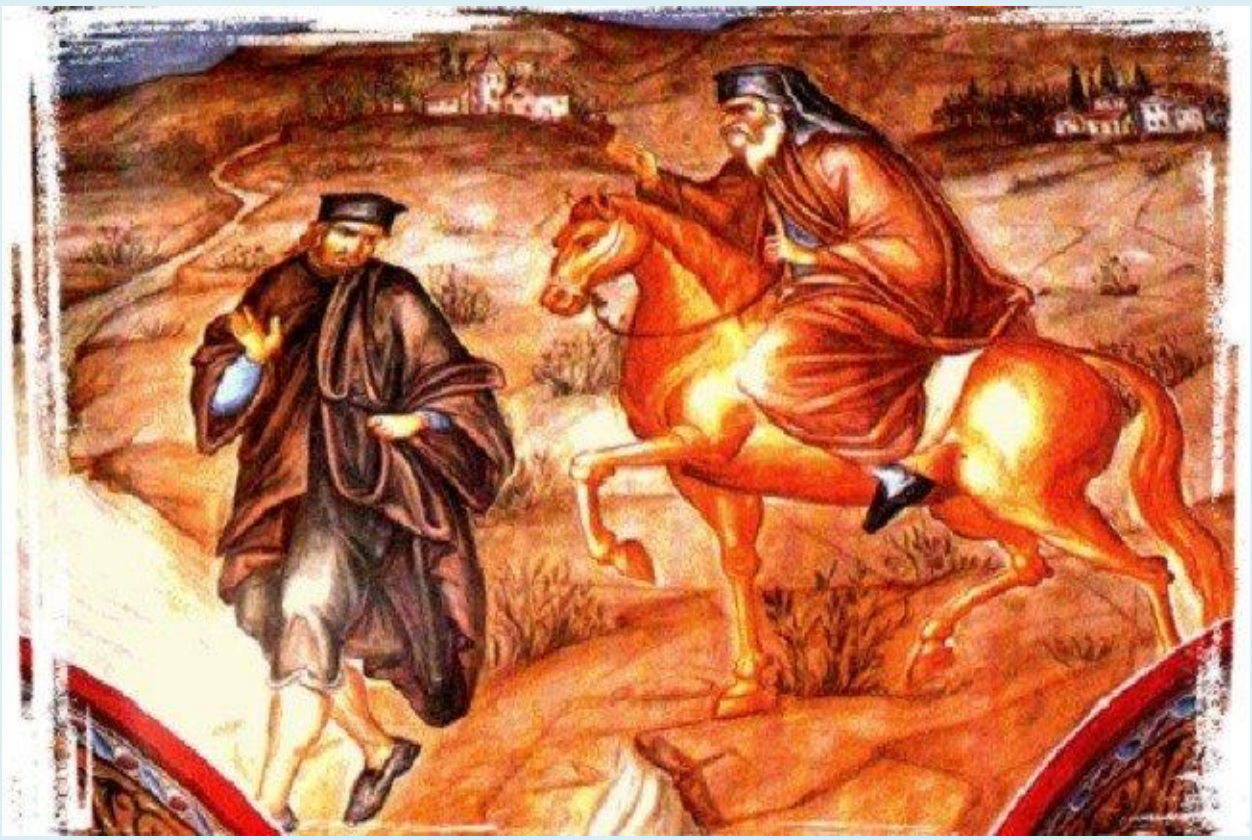

Ὁ
ΔΙΟΝΥΣΙΟΣ

ΔΙΟΝΣΙΟΣ

Ο ΑΓΙΟΣ
ΚΥΠΡΙΑΝΟΣ
ΚΕΡΚΥΡΑΣ
Ο ΑΓΙΟΣ
ΔΙΟΝΥΣΙΟΣ
ΖΑΚΥΝΘΟΥ

SF. CUV. COSMA
SF. IER. DIONISIE
DIN ZAKYNT
ΜΗΔΕΙΣ
ΤΟ ΕΩΤΟ
ΖΗΤΕΙΤΩ
ΑΛΛΑ
ΤΟ ΤΟ Ε
ΤΕΡΟΥ
ΕΚΑΣΤΟΣ

24 august

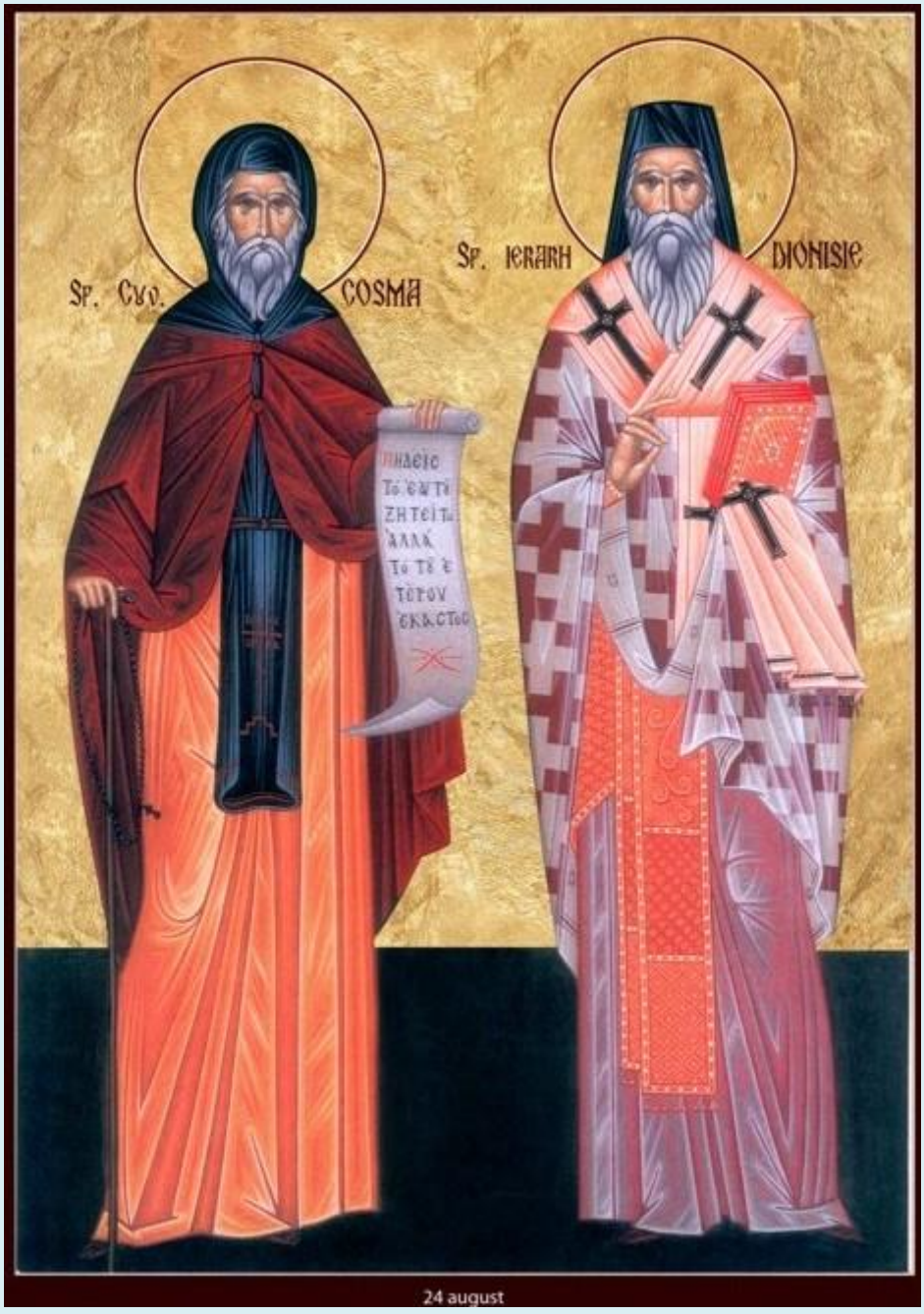
Sf. Cuv. COSMA
Sf. Ierarh DIONISIE
24 august

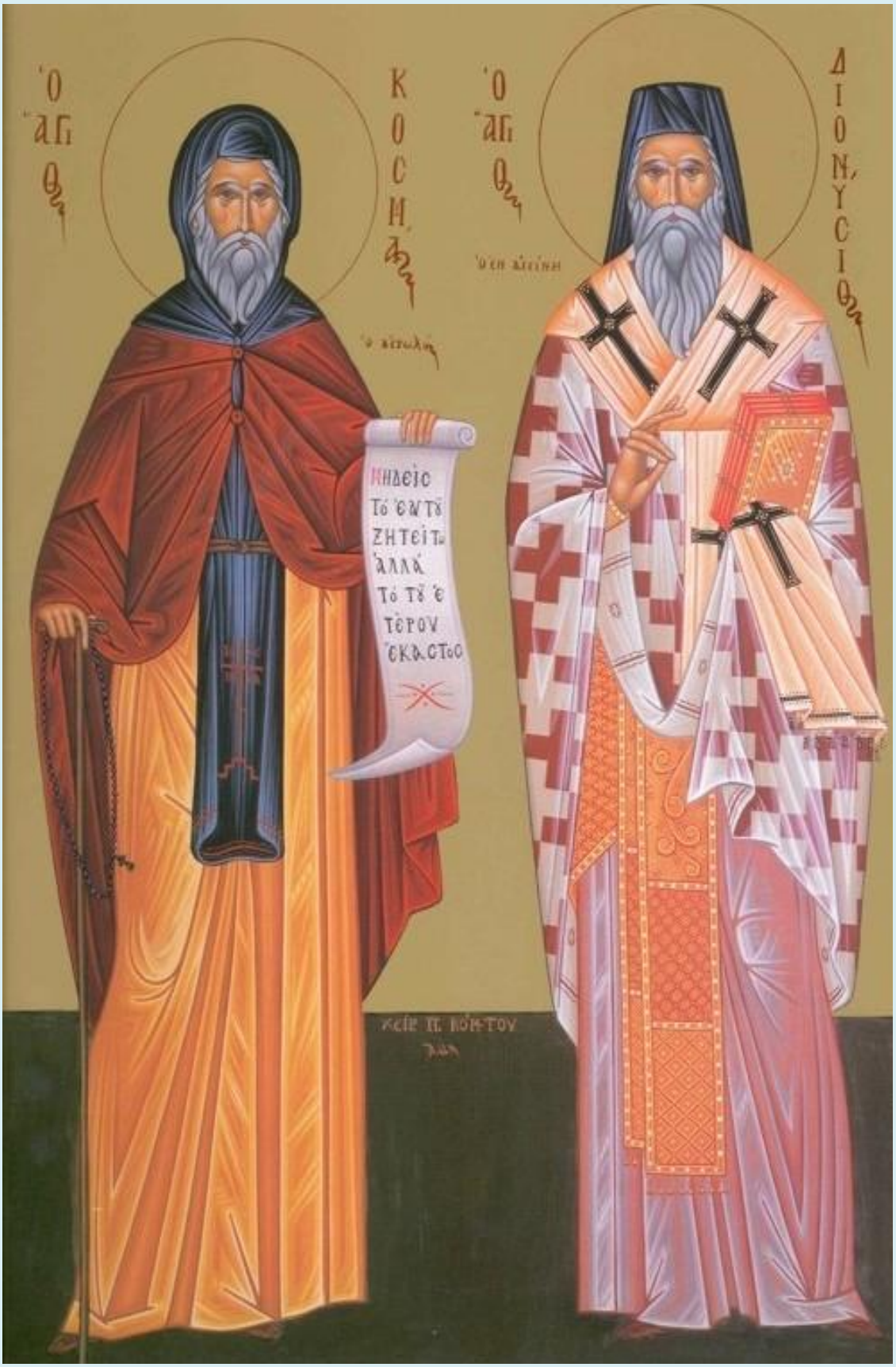
Ὁ ἅγ(ιος)
ΚΟΣΜΑΣ
Ὁ ἅγ(ιος)
ΔΙΟΝΥΣΙΟΣ
ΜΗΔΕΙΣ
ΤΟ ΕΝ ΤΗ
ΖΗΤΕΙΤΩ
ΑΛΛΑ
ΤΟ ΤΗ Ε
ΤΕΡΟΥ
ΕΚΑΣΤΟΥ

Bucură-te, Sfinte ierarhe Dionisie, mângâierea Zakyntosului şi mireasma rugăciunii revărsate în toată lumea!